No 2660 Zaterdag 23 Februari 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Inlandse of Vreemde krachten.

De vorige week hebben de plaatselijke bladen, uit eenzelfde bron, een mededeling ontvangen, waarom thans bij de C.P.I.M. weer vele buitenlandse arbeidskrachten worden aangeomen, terwijl er nog werkelozen rondlopen.

Wij schreven toen „een nader onderzoek in deze is wel gewenst."

De Curaçaose Volkskrant heeft volgens een artikel in dat blad van 19 Februari, een onderzoek ingesteld, en somt een aantal grieven op, waarvan we noemen:

Het ontslaan van 300 Curaçaose werklieken, als repressaille tegen het Curaçaose gouvernement, dat aan de C.P.I.M. eisen stelde omtrent achterstallige belastingen.

Het gevaar van het bedrijf, waarbij niet voldoende verzekering is tegen ongevallen.

Onaangename behandeling.

Onvoldoende kleedlocalen, wasgelegenheden en watervoorziening.

Onrechtvaardige boeten.

Zondagsarbeid, **enz.**

Dat er onder de Curaçaose arbeiders ontevredenheid heerst is een feit, dat niet te loochenen valt, ook al beweert de directie het tegendeel, op grond van gegevens door de geheime politie op de Isla verschaft. Bovendien het feit zelf, dat de C.P.I.M. ondanks de bestaande werkeloosheid, geen voldoende aantal Curaçaose arbeiders krijgen kan, bewijst genoeg. En dat de ontevredenheid in vele gevallen reden van bestaan heeft, is ook zeker.

Neem alleen reeds het feit, dat velen — we spreken natuurlijk niet over de **arbeiders, die voor het in gang houden van het bedrijf** nodig zijn — op straf van boete verplicht worden op Zondag te werken, en dan nog zonder enige extra-vergoeding: dit is wel in staat om ontevredenheid te wekken, en zal zeker niet aan de mentaliteit der arbeiders, noch ook aan de maatschappij ten goede komen.

Misschien moeten we gerekend worden onder de zwartkijkers, maar we vinden deze situatie op ons eiland een zeer ernstige.

De huidige toestand doet ons denken aan een vreedzame **staking.**

Men bedankt ervoor, te gaan werken onder de bestaande voorwaarden, en verkiest rustig en vreedzaam op zijn grondje te blijven. Dat is natuurlijk ieders recht.

Maar als de toestand zo is, dan hapert er toch wat aan, en dan wordt 't toch tijd, dat deze klop op de deur door de autoriteiten gehoord wordt.

Temeer, daar in plaats van Curaçaose werklieden, die ervoor bedanken, er thans vreemdelingen in gehaald worden.

En daar schuilt o.i. juist het gevaar.

Want de Curaçaosche Volkskrant schrijft, dat er ook onder de Engelsen ontevredenheid heerst. Zullen dezen zich even vreedzaam bij de bestaande toestanden neerleggen? En zullen de nieuwaangekomenen niet spoedig door de ontevredenheidsbaccil worden aangetast?

En dan?

Het pas gebeurde op Engelse en Franse Antillen geeft te denken, maar ook te vrezen, en moge daarom als een waarschuwing gelden.

Niet zonder reden noemen wij de **huidige situatie zeer ernstig. Vreedzame onderhandeling is ten zeerste gewenst.** Laten we profiteren van de gelegenheid tot onderhandelen, vóór het te laat is.

In Nederland benoemt de Regering in dergelijke situaties rijksbemiddelaars, welke instelling in de laatste jaren veel succes te boeken heeft.

Hieraan hebben wij gedacht, toen we de vorige week schreven „een onderzoek in deze is gewenst".

Een commissie van onderzoek door leden van beide partijen, met neutrale personen aangevuld.

Misschien, zeggen we nogmaals, zien we de zaak te donker, maar bij ziektes neemt een goed geneesheer steeds de voorzichtigste kant.

Laten de betrokken personen zo ook doen en niet wachten tot de crisis komt, die beide partijen vervreemdt en verdere onderhandelingen onmogelijk maakt.

Toen in de oude Romeinse Republiek er grote oneenigheid heerste tussen Patriciers en Plebejers kwam de schrandere Menenius Agrippa met de bekende fabel van het hoofd en de ledematen, waardoor de vrede werd hersteld.

Zo is het thans nog.

Werkgevers en werknemers hebben elkander nodig. Curaçao de C.P.I.M. en de C.P.I.M. Curaçao.

Cijfers over Oostenrijk.

Vorige week hebben we in ons blad een logica-lesje gegeven aan de redactie van de Protestant, die meende dat men Nederlandse getallen met **Oostenrijkse cijfers kon weerleggen.**

We hebben op het onlogische gewezen niet alleen, maar ook op het „buiten de kwestie redeneren" van genoemde redactie, daar we helemaal niet geschreven hadden over Nederlandse cijfers.

Daarom zijn we op de Oostenrijkse cijfers niet verder ingegaan.

Het is nu mogelijk, dat iemand denkt dat we door de „Protestantse" logica, zo verbijsterd waren, dat we de getallen niet meer zagen.

Of dat we met die cijfers geen weg wisten. In ieder geval, werd ons gevraagd of er op die cijfers niets te antwoorden viel. Ter bevrediging van die lezers het volgende:

De cijfers die de Protestant gaf waren in hoofdzaak deze:

dat er in de eerste acht maanden van 1934, 22.904 zielen op een aantal van 260.000 katholieken, naar de Evangelische kerk overgingen.

Dit laatste cijfer is zo onjuist, dat ik eerst meende, dat de redactie het cijfer 5 of 6 ervoor vergeten had.

Maar dit was toch niet het geval, want zo schreef de redactie „22.904 „zielen op een aantal van 260.000 Catho„lieken lijkt mij inderdaad verrassend".

Het zou ook inderdaad verrassend zijn als die redactie niet even ruim vijf millioen te weinig opgaf.

Dat is toch geen eerlijke strijd!

En dan het zalvende slot van de redactie: „Laat ons voor alles eerlijk zijn, ook in onze bewijslevering en in onze strijd".

Klinkt het niet als een aanfluiting?

In onze Duitse Konversationslexicon **1932, worden voor Oostenrijk volgende cijfers gegeven.**

Katholieken	5.957.000	(91.1 %)
Protestanten	221.000	(3.4 %)
Joden	212.000	(3.2 %)

Verder heeft in 't begin van dit jaar Mgr. Dr. van Tongelen, namens het Oostenrijks Episcopaat een rondreis door Holland gemaakt en in verschillende steden gesproken over het Katholicisme in Oostenrijk. Hij noemt 6.483.000 katholieken. Het andere cijfer van de Protestant: de 22 duizend zielen die overgingen naar de Evangelische kerk, kunnen we niet controleren.

Maar men zal het ons niet euvel duiden, dat een redactie, die zo met cijfers scharrelt, voor ons alle geloofwaardigheid op dit gebied verloren heeft.

We weten dat na de oorlogsjaren, de Los van Rome beweging in Oostenrijk zeer sterk was, en zware slagen aan de Katholieke Kerk heeft toegebracht, die ze nog jaren lang zal voelen.

Maar Dr. van Tongelen spreekt van een bijzondere religieuze ontwikkeling, die is ingetreden na de periode Seipel-Dolfuss, en de beste hoop geeft voor de toekomst der Katholieke Kerk.

Ofschoon Dr. van Tongelen geen cijfers noemt, lijkt ons toch uit zijn gehele betoog een nog voortdurende massa-afval, zoals de Protestant doet vermoeden, heel onwaarschijnlijk. Maar we hebben de cijfers van de Protestant, zullen ze goed bewaren, en hebben nog wel eens een gelegenheid om ze nader te toetsen.

De eerste kennismaking

Het moderne amusement is werkelijk een probleem geworden: een puzzle, waarvan de oplossing heel wat meer hoofdbrekens vordert, dan die andere gewone, die ons in tijdschriften en illustraties worden voorgelegd.

En in dat amusement zijn er verschillende, waarvan de een weer moeilijker is op te lossen als de andere. Noemen we slechts lectuur, dans, sport, vacantiegenoegens en vooral de bioscoop.

Hoeveel wordt hier niet over geschreven. Een bewijs dat er „something rotten" is.

Amusement is niet alleen goed maar is zelfs nodig.

Maar van het filmamusement, hebben we tot nu gedacht, dat het in 't algemeen genomen verkeerd was.

Doch we zijn onlangs tot andere gedachten gekomen.

Het zal de lezers niet meer onbekend zijn, dat er in Amerika, een geweldige organisatie aan het werken is, om de slechte filmproducten te boycotten. Een organisatie, die in de korte tijd van haar bestaan grote successen boekt.

Deze organisatie, noemt zich „legion of Decency", en de leden leggen ieder jaar de volgende verklaring af.

Ik spreek mijn afkeuring uit over de onzedelijke films, en over die waarin misdadigers of misdaden worden verheerlijkt.

Ik beloof al het mogelijke te doen om de openbare mening tegen deze filmproducten in verzet te brengen, en ben bereid om samen te werken met allen, die tegen de onzedelijke films protesteren.

Als lid ener afdeling van het Legion of Decency verplicht ik mij nimmer een bioscoop te bezoeken, wanneer daar een film wordt vertoond, die gevaar kan opleveren voor mijn zedelijkheid. Ik beloof geen bioscopen te bezoeken, waar herhaaldelijk gevaarlijke films draaien.

Maar bovendien geeft het Legioen iedere week een lijst uit van de verschenen films, die in drie klassen worden ingedeeld: goed — onder voorbehoud — slecht.

Met dit legioen hebben we kennis gemaakt, en bij deze eerste kennismaking ontvingen we enkele exemplaren van die wekelijkse lijsten.

En door deze lijsten zijn we van mening veranderd. We hebben daaruit geleerd, dat het filmamusement in 't algemeen genomen niet verkeerd is.

Want verreweg het grootste aantal films is goed of kan onder voorbehoud gedraaid worden en slechts een zeer klein gedeelte is er slecht.

Maar merkwaardig is het volgende: We hebben in de enkele lijsten, die we ontvangen hebben, eens gekeken of gecontroleerd, wat hier op Curaçao vertoond wordt.

En daar vonden we tot nu toe (het is slechts een controle van enkele weken) geen enkele goede film, maar wel de slechte films.

Worden de goede films alleen dan in Amerika gedraaid? Is het vuile en slechte goed genoeg voor Curaçao en omgeving?

Of vragen de theaters hier alleen de „Schund"? **We hebben ons tot nu toe niet of zeer weinig bemoeid met onze** cine's. We wisten, dat het slechte regel en het goede uitzondering was. Van aanbevelingen onthielden we ons. En advertenties werden geweigerd.

Dikwijls hebben ons goede katholieken gevraagd: Zou het niet mogelijk zijn dat de Amigoe de goede films aankondigde, zodat we tenminste weten, wanneer we eens naar de film gaan kunnen.

Dit probleem zal nu o.i. na de eerste kennismaking met de Legion of Decency, gemakkelijker kunnen worden opgelost.

Om verdere kennismaking met de „Legacion" hebben we dan ook gevraagd en binnenkort zullen we dus weten, welke onze houding zijn moet tegenover de verschillende producten, die hier wekelijks voor ons volk ontrold worden. Hoe we die houding bepalen zullen, daarover moet nog nader overleg gepleegd worden.

Exploitanten van de Misdaad.

Het proces-Hauptmann is gelukkig voorbij. Het heeft weer eens de wereld getoond op zijn slechtst. We bedoelen de misdaad niet alleen maar ook zij die er profijt uit trokken.

Het was een prachtige zaak voor de sensatiepers. Het was maar goed dat er duchtig gezocht werd naar den ellendeling, die het kindje van Lindbergh heeft gedood. Maar, waarom in godsnaam al die persoonlijke dingetjes van minder allooi uitpluizen? Waarom van een zaak, die eigenlijk diep-tragisch is, een schouwspel vol sensatie maken? Wat hebben bovenal met de moord op Lindbergh's kindje te maken o.a. de betrekkingen van een kamermeisje met haar „intiemen" vriend, die dan bovendien nog in Zweden zit? Het was weer een jacht naar het ongezonde. De mensen willen sensatie. De bladen geven sensatie. Koste wat het kost. Het oude liedje...

Niet alleen de bladen maakten goede zaakjes. Ook de geesten werden in het proces betrokken. Leve het spiritisme! En leve de lieve centen, die er door verdiend worden! Ge kent wel dat stel van mensen, dat zich „professor" of „Indisch wijze" noemt, en dat in de annonces der „grote" bladen de onnozele mensen zoekt te lijmen. Dat stel bestaat natuurlijk ook in Amerika. Wel, een onder hen — natuurlijk ook een „professor" en een „spiritist" — zegt in verbinding geweest te zijn met het gezelfmoorde kamermeisje van Lindbergh, Violet Sharp... Enzoovoorts. Praatjes, om alle ouwe dames te doen snikken. En, vooral, lompe sensatie rondom een hoogst-ernstig proces. De autoriteiten zouden zulke opsnijerijen moeten verbieden.

Dat proces heeft overigens nog tot andere enormiteiten aanleiding gegeven. We hebben al kunnen lezen dat de jury driehonderd dollar per persoon voorgesteld is geworden, zo ze erin toestemde in haar geheel een rondreis te maken in de grote steden der Verenigde Staten. En, tenslotte maakten de bootmakers schitterende zaakjes. De weddingschappen omtrent de kansen van Hauptmann waren in die dagen geweldig.

De mens is toch wel tot het kwade geneigd!

De wereldreis van de K XVIII.

Uit het reisrapport van den Commandant.

Eind December kwam de K. XVIII op haar vijf werelddelen-reis in Dakar, haar derde aanloophaven. Vandaar heeft de Commandant, luitenant ter zee D. Heterschij, zijn reisrapport naar het vaderland gezonden, waaraan we het volgende ontlenen.

Na het vertrek, 14 November om 11.50 uur van den Helder, werd vanaf de uiterton van het Schulpengat koers gezet op de luchtschepen Maas, Noord-Hinder en vervolgens tussen Sandettie-Bank en East-Goodwin door, langs South Goodwin naar straat-Dover.

15 November. Passeerden Dungeness ten 12.30 h, gingen onder water om de boot af te trimmen in rustig water. Deden tevens de eerste zwaartekrachtwaarneming. Vervolgens koers langs de lichtschepen Royal-Souvereign en Owers.

Naar Madeira.

10 November. Ten 00 uur dwars van St. Catherine-Point en bepaalde koers op Start-Point brachten dit ten 13 uur 15 recht achteruit en voeren naar Madeira, welk eiland op den a.m. van 23 November in het zicht kwam en waar de volgende morgen Funchal werd binnengelopen.

Over het algemeen werd het eerste traject begunstigd door goed weer. Er waren voldoende opklaringen tot het bijhouden van een geregeld bestek.

Een dankbare Deen.

Ten 09 uur 00 van 24 November werd de rede van Funchall aangelopen, en op loodsaanwijzing gemeerd in het kleine haventje, genaamd Ponthina-Bay. De trossen waarvoor het schip gemeerd lag hadden door de deining zeer veel te verduren. Tot drie malen toe brak er een herculestros, zodat ik genoodzaakt was, nieuwe manilla- en cocostrossen van de wal te betrekken. Bovendien werd mij een anker geleend van de Deense Maatschappij van Havenwerken. Bij al deze werkzaamheden werd zeer veel welwillende medewerking verleend door den hoofdingenieur Lönborg van bovengenoemde Maatschappij, uit „erkentelijkheid voor het vele, dat hij had geleerd, en voor de steeds ondervonden vriendschap van de Hollandse waterbouwingenieurs".

Ik verliet 30 November 's morgens het haventje en ankerde op de inmiddels voldoende rustig geworden rede.

De ontvangst te Madeira kenmerkte zich door bijzondere vriendelijkheid en voorkomendheid.

Behalve de officiële beleefdheden, ondervonden we talrijke vriendelijkheden van verschillende zijden. De heer en mevrouw van Laer-Blankenburg uit Hilversum boden een auto-wandeltocht aan de bemanning aan. Het was een uitgelezen dag, en de tocht, waaraan ook alle officieren en prof. Vening Meinesz deelnamen, verliep in opgewekte stemming.

Voorts werden twee officieren uitgenodigd op een diner bij de familie Leacock, hoofd van een grote Engelse handelsfirma te Funchal. Het diner werd gegeven ter gelegenheid van het huwelijk van Prins George en Prinses Marina.

Hollandse boterletters en speculaas.

Talrijk waren de persoonlijke vriendelijkheden, welke ondervonden werden, ook door de bemanning. Drie Hollandse dames inviteerden een gedeelte van de bemanning in het Belmonte hotel, op de thee, en zonden mij later een bedrag om voor de équipage iets te kopen voor de Kerstdagen. Voor ditzelfde doel ontving ik ook een som van den heer en mevr. van Barneveld (oud-zeeofficier), die in hetzelfde hotel logeerden als wij.

Deze beleefdheden werden beantwoord met een rijsttafel a. b. Hr. Ms. K XVIII, terwijl op Vrijdag 30 November het schip bezichtigd mocht worden door een aantal personen. Bij deze gelegenheid werd thee geserveerd met Hollandse boterletters en speculaas. Op de avond van 30 November verzamelde zich een uitgebreid gezelschap in het hotel, waarbij de luitenant ter zee Wytema enige smalfilms over Indië, Rotterdam, de Zuiderzeewerken en de Oceaandienst heeft afgedraaid, met, waar nodig, een verklarende inleiding. Het merendeel van de gasten bleef na afloop nog geruime tijd in ons gezelschap.

Tot dusver waren op zee 20 zwaartekrachtmetingen gedaan. Voorts 1 in de haven van Funchal en 3 aan de wal op Madeira. In totaal 24 waarnemingen. Voor de waarnemingen in zee werd drie maal per etmaal onderwater gegaan, als regel ten 09 uur 00, ten 17 uur 00 en ten 00 uur 00.

Het logies in de verschillende hotels was ten genoegen van een ieder geregeld. Het gedrag der bemanning was uitstekend.

Funchal—St. Vincent.

Op 5 December, ten 09 uur 00 werd het anker gelicht en de reede van Funchal verlaten en koers bepaald tussen de eilanden Gran Canaria en Teneriffe door. Kregen ten 17 uur 30 van 6 Dec. zicht van het licht van Anaga Rocks, stoomden tussen bovengenoemde eilanden door en arriveerden op Woensdag 12 Dec. ten 11 uur 30 ter rede van St. Vincent.

Gedurende de eerste twee dagen werd op dit traject Z.W. wind ondervonden, kracht 2 a 3. Er was weinig zee, maar er liep een lange Westelijke tot Noordwestelijke deining. Het was meestal een onbewolkte hemel met helder weer. Op de E.W. van 6 December liep de wind om tot Noord en later tot N.t.O., de windkracht bedroeg 3. Vanaf deze datum is de N.O. passaat blijven doorstaan, tot aankomst in St. Vincent. Geleidelijk nam de windkracht toe; ze bedroeg op den a.m. van 9 December nog 4, daarna is ze toegenomen tot kracht 6 a 7. De eerste dagen liep er een hoge Noordwestelijke deining met weinig zee uit N. tot N.O. richting nam sterk af, doch de zeegang uit N.O. richting nam sterk toe; gedurende de drie laatste dagen stond er tamelijk hoge zee. De bewolkingsgraad nam op Zuidelijke breedte toe en dikwijls was het heiig.

St. Nicolaas aan boord.

Op Donderdag 5 December ten 18 uur 45 werd gestopt, teneinde St. Nicolaas en zijn knecht Piet te ontvangen en zoveel mogelijk ieder in de gelegenheid te stellen bij het bezoek van den eerbiedwaardigen Bisschop tegenwoordig te zijn. Zonder voorkennis van de opvarenden waren van de echtgenoten, ouders enz. St. Nicolaas-pakjes verzameld en aan boord in gonjezakken opgeborgen onder voorgeven, dat de inhoud bestond uit boeken voor de professor. Bovendien was er voor gezorgd, dat voor ieder van de opvarenden een ouderwets Helderse taaitaai-pop aan boord was. De kwartiermeester ten Berg, geassisteerd door een der matrozen als Zwarte Piet, heeft zich op verdienstelijke wijze van zijn taak als St. Nicolaas gekweten en aan ieder het hem toekomende pakje, met een toepasselijk woord overhandigd. Het geheel speelde zich af in ons aller tegenwoordigheid in de boegbuiskamer.

Ten 19 uur 40 werd koers gevolgd en gelijk gezegd, op 12 December ankerde de K XVIII ter reede van St. Vincent. Op dit tweede traject zijn 17 zwaartekrachtwaarnemingen verricht in open zee, een ten anker liggende op de reede en drie aan de wal. In totaal 21.

St. Vincent—Dakar.

Ten 08.30 v.m. van Zondag 18 Dec. 1934 werd het anker gelicht en de baai van St. Vincent verlaten. Buiten werd koers bepaald N 2370 rw. naar het punt 12 gr. N. en 33 gr. W., alwaar het nieuwe rendez-vous met het K.L.M.vliegtuig „Snip" was bepaald. Ten 16.00 van 19 Dec. werd gestopt op de bestemde plaats en de boot drijvende gehouden tot de volgende morgen 12.30 (20 Dec. 1934), toen de reis werd vervolgd en in de richting van Dakar werd gestoomd. Ten 02.35 van 28 December kwam het licht van de Kaap Verdi in zicht en ten 03.35 het licht van Kaap Manuel. Sturen op de haven van Dakar aan, stoppen voor

Algemeen Overzicht.

Het is in Mexico alles behalve rustig, en we zullen hier ook wel weer ondervinden, dat de revolutie zijn eigen kinderen opeet.

Het voornaamste punt waarom op het ogenblik de strijd gaat, betreft de talrijke revolutionairen, die millionair geworden zijn door het kapitalisme te bevechten en verdeling van de rijkdom te prediken. Aan het hoofd van de lieden, die op deze wijze er in geslaagd zijn, een vermogen bijeen te garen, staat de grote godsdiensthater, generaal Calles, die bij het begin van de revolutie een arme drommel was, doch thans de beschikking heeft over verscheidene millioenen. Calles is evenwel lang niet de enige „rode millionair" en dit is zo algemeen bekend, dat toenlotte de radicale afgevaardigde uit Vera Cruz, Senor Manlio Fabio Altamirano, een partijganger van den beruchten anti-clericalen gouverneur Tejeda, bij de kamer een voorstel indiende, een door de boeren- en werkliedenorganisaties gekozen rechtbank in te stellen, welke betreffende ieder revolutionnairen leider en iederen hogeren en lageren beamte moest onderzoeken, in welke verhouding hun tegenwoordige vermogen stond ten opzichte van hun vermogen bij het begin der revolutie en de tot nog toe door hem bewezen diensten. De aldus berekende „overbodige rijkdom" diende terstond ten gunste van de staat geconfisceerd te worden.

De indiening van dit voorstel had een stormachtige zitting tot gevolg. Een stemming kon tot nog toe evenwel niet plaats vinden, daar de zitting moest worden geschorst, zonder dat men er in geslaagd was het noodzakelijke quorum bijeen te brengen.

Bij de toelichting van zijn voorstel viel Altamirano met ongehoorde heftigheid degenen aan, „die het agrarische socialisme prediken, en thans de grootste grondeigenaars der republiek zijn, die zich beroemen op eerbaarheid en de republiek trachten te veranderen in een reusachtig speelhol, die het nationale eigendom tegen belachelijke prijzen opkopen, die door hun vuile zaken met de boeren millioenen verdiend hebben, die monopolies voor zichzelf oprichten en als grote dieven de revolutie bedrogen en verkocht hebben".

De debatten over het voorstel leidden tot een verbitterde persoonlijke discussie, in het verloop waarvan men nog meer stichtende bijzonderheden uit het leven van kopstukken der revolutie vernam.

Dat de loge hierbij actief optreedt, moge blijken uit de onlangs gehouden tafelrede bij gelegenheid van een banket der Mexicaanse vrijmetselarij in Mexico-stad.

De grootmeester der Loge Valle di Mexico, Rodriguez de la Fuente, zeide letterlijk het volgende:

„Overeenkomstig het algemeen gebruik der vrijmetselaars hef ik mijn glas op, op het welzijn van Mexico en van den eersten burger der republiek. Mijn woorden mogen daarbij het teken geven tot een nieuwe tijd, zij mogen nieuwe wegen tonen aan de vrijmetselarij van Mexico, die zich meer dan vroeger de onterfde klassen van ons land moet aantrekken.

Als ik mijn glas ledig op de gezondheid van onzen algemeen geëerden president der republiek dan doe ik dit hierom, wijl hij steeds een trouwe hoeder van de constitutie van ons land geweest is en wijl wij hopen, dat hij in zijn kwaliteit van lid van onze hoge vereniging bij zijn regeringshandelingen steeds de ideeën van de wereldvrijmetselarij zal hoog houden."

De grootmeester weidde daarna uit over de algemene humanitaire doeleinden van de vrijmetselarij en verklaarde vervolgens, overgaande tot een bespreking van de binnenlandse politiek in Mexico:

„Wij bevinden ons in een tijd van morele gisting. Als nu de vrijmetselarij een centrum van cultuur, een factor van algemeen geluk alsmede een exponent van de sociale en individuele ethiek zijn wil, dan is het noodzaak, dat zij in deze ure van geloofsafval de haar toekomende post inneemt.

Op grond hiervan heeft de Grootloge „Valle de Mexico" op het laatste algemene vrijmetselaarscongres van Mexico zich de socialistische doctrine eigen gemaakt en ze een noodzakelijkheid genoemd voor de meerdere ontwikkeling der volkeren.

Het is in dit verband noodzakelijk een einde te maken aan de aristocratische levensopvatting in de boezem der vrijmetselarij. Daarom moet thans de vrijmetselarij een smeltkroes worden, waarin al het oude ijzer, de zielen, de bijbels en de liturgieën geworpen worden, om daaruit tenslotte een nieuwe verjongde maatschappelijke ordening in volle pracht en schittering te voorschijn te laten komen."

Enige commentaar op deze rede, waarvan de tekst in de voornaamste bladen der Mexicaanse hoofdstad werd afgedrukt, zal wel overbodig zijn.

BUITENLAND.

Het Zaligverklaringsproces van Paus Pius X.

In het proces voor de zaligverklaring van Paus Pius X heeft de postulator P. Parenti aan het secretariaat van de H. Congregatie der Riten de reeds in het voorbereidende proces onderzochte geschriften van den Paus ingediend.

Men verwacht, dat het daarna aan de orde komend apostolisch proces voor het onderzoek der geschriften spoedig zal worden ingeleid.

Prinses Helena doet van zich spreken.

De Londense „Sunday Expres" verneemt van haar Romeinsen correspondent dat prinses Helena van Roemenië, gescheiden echtgenote van koning Carol en moeder van prins Michaël voornemens is over te gaan tot de Rooms katholieke kerk.

De prinses zou naar geruchten in Florence in het huwelijk willen treden met een voormalig cavalerie-officier van hoge Italiaanse adel. Reeds zouden in Boekarest de acten zijn opgevraagd, die betrekking hebben op de scheiding van koning Carol, die in 1928 plaats vond op eis van prinses Helena.

De katholieke kerk erkent geen echtscheiding, maar hoogstwaarschijnlijk zal naar cannoniek recht het huwelijk van Carol met Helena ongeldig geweest zijn, aangezien Carol reeds eerder een wettig kerkelijk huwelijk had aangegaan in Odessa, namelijk met madame Lupescu, welk huwelijk later ontbonden werd. Aangezien Rome deze scheiding niet geldig zal achten, heeft er naar haar opvatting ook nooit een huwelijk tussen Carol en Helena bestaan.

PRINS STARHEMBERG VOOR TERUGKEER DER HABSBURGERS.

Hij waarschuwt echter tegen overhaasting.

Voor de eerste maal heeft zich de Oostenrijkse vice-kanselier prins Starhemberg openlijk voor een terugkeer van de Habsburgers op de Oostenrijkse troon uitgesproken.

In een grote rede welke hij hield voor een leidersvergadering van de Heimwehr, wees hij op het belang van dit vraagstuk. Naar zijn oordeel is een terugkeer van de Habsburgers niet alleen voor Oostenrijk, maar ook voor de vrde in Europa van het grootste gewicht. Voor een herstel van de monarchie moet trouwens het gunstige ogenblik worden afgewacht. Hij waarschuwde de Oostenrijkse legitimisten voor overhaasting. Zodra het juiste tijdstip gekomen is, zal zich echter de gehele Heimwehr als een man voor de terugkeer der Habsburgers en de troonsbestijging door aartshertog Otto uitspreken.

NEDERLAND.

Lof voor de K.L.M. En voor Nederland.

Een artikel in „Observer", geschreven door Groves, die vroeger een der leidende functies bij het ministerie voor Luchtvaart vervulde, noemt de resultaten door Nederland behaald met de postvluchten naar Indië „misschien wel het grootste resultaat ooit op het gebied van de luchtvaart voor handelsdoeleinden behaald". Ofschoon Nederland een der kleinste staten van Europa is, schiep het een van de grootste en doelmatigste luchtdiensten in Europa, die Groves zeer bemerkenswaard acht, worden deze volgens hem toch sterk in de schaduw gesteld door de diensten op Nederlands-Indië, die waarlijk een grote prestatie zijn voor een kleine natie. Hij wijst er nog op, dat met uitzondering van de Britse luchtvaart, de subsidies verleend aan de Nederlandse het geringst zijn.

Nederlandse Marinemannen door Z. H. den Paus in audiëntie ontvangen.

Een groep van dertig officieren en minderen, deel uitmakende van de bemanning der Nederlandse onderzeeboten K 16 en K 17, welke eind Januari ter rede van Napels lagen, bracht in Januari een bezoek aan de Eeuwige Stad.

Het gezelschap, dat onder leiding stond van den luitenant ter zee eerste klase Kramers, bezocht ook het Vaticaan en daarbij viel het de eer te beurt door Z. H. den Paus in audiëntie te worden ontvangen.

De procurator van het Nederlands Episcopaat te Rome, mgr. dr. B. Eras, stelde hen aan den H. Vader voor.

De Paus, die zich zeer voor de reis der onderzeeërs naar Indië interesseerde, vroeg aan luitenant Kramers allerlei inlichtingen daaromtrent alsook over de snelheid van de beide vaartuigen, zowel boven als onder het water. Vervolgens liet Z. H. allen tot de handkus toe, waarna Hij een toespraak tot hen hield, waarin Hij o.m. herinnerde aan de Nederlandsen admiraal Maarten Harpertsz. Tromp. Vervolgens schonk de Paus hun Zijn zegen voor hunne reizen, die voor hen hun leven zijn en voor hun leven, dat voor hen evenals voor ieder mens een reis is naar de eeuwigheid. Z. H. wenste hun tenslotte een voorspoedige reis naar Soerabaja.

BOVENWINDEN.

Nieuw politiebureau op S. Martin.

De Bovenwindse Stemmen geven een niet onverdienstelijke tekening van het nieuwe politiebureau op S. Martin, met een beschrijving van het gebouw. Het lijkt een zeer aardig geheel. De tekening is van Miss. Darell.

De opstand op St. Kitts.

Volgens de Bovenwindse Stemmen, begon de opstand op Maandag 28 Januari. De werkgevers boden aan de arbeiders 30 cts. per dag, wat geweigerd werd. Daarop kwamen arbeiders van Anguilla die voor 15 cts. per dag werkten. Hierop kwamen een 500 arbeiders van St. Kitts in opstand en staken ze 7 suikervelden in brand. Vier werden er doodgeschoten door de politie en velen gewond. Woensdag kwam een oorlogsschip van Antigua en was het spoedig rustig.

ARUBA.

Doctor Juris.

Volgens El Despertador, is de Heer L. Ch. Kwartz op 14 Februari te Utrecht gepromoveerd tot Doctor in de rechten.

Onze gelukwensen aan geslaagde en familie.

Het San Pedro hospitaal.

De komst van een bekwaam chirurg op Aruba Dr. Harmsen, is oorzaak geworden, dat het San Pedro hospitaal veel te klein is. Een grotere operatiezaal is bovendien nodig en een röntgenkamer. Daarom heeft Mgr. Verriet een nieuw ontwerp laten maken en telegrafisch aan Voorschoten om twee nieuwe verpleegsters gevraagd. Aruba vooruit.

De Amigoe met de Snip.

We hopen, dat de volgende Amigoe en dan verder geregeld, per Snip naar Aruba zal kunnen verzonden worden.

Onze lezers op Aruba hebben dan Zaterdagsmorgens dit blad.

Ook zijn we in onderhandeling, om gelegenheden te zoeken in Oranjestad en San Nicolaas om losse exemplaren ter verkoop beschikbaar te stellen.

Het gemakkelijkst en het goedkoopst zal zijn een abonnement te nemen, dat zonder verhoging van prijs dan per Snip bezorgd wordt.

We hopen dat velen zich daarvoor zullen opgeven bij Administratie Amigoe Curaçao.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Heer J. G. Nieuwenhuijzen is ingaande 1 Februari 1935 op zijn verzoek ontheven als vertaler voor de Engelse taal uit en in de Nederlandse taal.

Het tijdvak, waarbij de Heer Mr. P. J.J. van den Biesen lid van het Hof van Justitie aangewezen is voor de waarneming van de betrekking van rechter in het kantongrecht op de Bovenwindse eilanden is gewijzigd en bepaald van 19 Januari tot en met 12 Maart 1935.

Aan den Heer K. K. van der Heide, technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken op Aruba is ingaande 9 Maart 1935 drie maanden vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in Europa door te brengen.

De Heer H. B. C. Schotborgh commies ter Inspectie der belastingen is aangewezen als de ambtenaar ter Inspectie der belastingen om den Inspecteur der belastingen bij afwezigheid of verhindering te vervangen.

De kommiezen der belastingen 1e klasse G. S. van Bruggen, D. H. Garmers en A. A. Arends zijn aangewezen voor werkzaamheden ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen op Curaçao.

De schrijver M. N. Nassell is werkzaam gesteld op het Ontvangers- en Postkantoor op Saba.

De klerk E. J. B. Lampe is werkzaam gesteld op het Ontvangers- en Postkantoor op St. Eustatius.

De kommies der belastingen 1e klasse J. v. Delden is aangewezen voor werkzaamheden ten kantore van den Ontvanger op St. Martin.

De schrijver J. J. H. Hellmund is werkzaam gesteld op het Ontvangers- en Hulppostkantoor op Bonaire.

Fr. Canutus.

Fr. Canutus het hoofd van het St. Thomas-College, heeft, zoals velen zullen weten, in het St. Elisabeth-hospitaal een zeer ernstige operatie ondergaan.

Fr. Canutus, die in het begin van deze week erg ziek was, is gelukkig thans weer aan de beterhand en langzaam vooruitgaande.

De Missie.

De dagen der Missie voor de Katholieken zijn een waar succes, en eindigen tot volle tevredenheid. Volle kerken iedere avond en iedere morgen.

Zondagavond heeft in de drie parochiekerken de sluiting plaats, waaraan dan Maandagmorgen een gedachtenis voor de overledenen wordt toegevoegd.

Mulo examen.

Als eerstelinge is bij het kortelings nieuw ingevoerde Mulo examen, geslaagd de Jongejuffr. Enny van Slobbe.

Onze beste wensen.

Weikom.

Met het ss. Georgic keerde hier terug de Heer S. E. L. Maduro.

De regeringsreglementen van Suriname en Curaçao.

Wij hebben onlangs gemeld, schrijft Het Vaderland, dat de Vereen. Indië—Nederland een commissie ter bestudering van de ontwerpen van de reglementen op het beleid der regering van Suriname en Curaçao, ingediend bij de Tweede Kamer, heeft benoemd. Dit onderwerp heeft eveneens de aandacht van de groep West-Indië van het Indisch Genootschap.

Deze maand, op een nader bekend te maken dag zullen de wetsontwerpen in een bijeenkomst van de groep behandeld worden, ieder op een afzonderlijke avond. De oud griffier der Koloniale Staten van Suriname A. S. J. Fernandes, zal Suriname inleiden, terwijl mr. G. H. Eskes, oud-lid van de Koloniale Raad, Curaçao zal behandelen.

El Despertador.

Nu het misverstand tussen onze administraties is opgeruimd, zien we deze collega weer op onze redactietafel. Onze dank.

Promotie.

De sergeant J. W. Wauben van de militaire politie is gepromoveerd tot sergeant-majoor.

Onze beste wensen aan majoor Wauben.

De K. L. M.

Voor de 4 diensten van de K.L.M. van en naar Aruba waren Zaterdag j.l. alle plaatsen bezet.

Zondag maakte de Snip en extra-vlucht naar Aruba en terug. Van de aanwezigheid van het vliegtuig aldaar maakten ruim 100 personen gebruik, om een rondvlucht boven het eiland te ondernemen.

Het nieuwe vliegveld bij Oranjestad op Aruba is vrijwel voltooid. Binnenkort zal de K.L.M. het in gebruik nemen, en er een stationsgebouwtje doen verrijzen, dat een kantoor van de Maatschappij, een radiobureau, een wachtgelegenheid voor passagiers en een visitatieruimte bevat. De heer Bouman van de K.L.M. vertrok Donderdag l.l. per s.s „Iberia" voor een korte zakenreis naar Barranquilla.

In dank ontvangen.

Een maandkalender voor 1935 van de Shaw Savill & Albion Line.

No 2 General transportation van de General Tire & Rubber Co. Agent E. Moreno Brandao.

Van de firma Edward Henriquez, een aflevering van het geïllustreerde tijdschrift „Germany".

Van Bonaire „De kampioen", het orgaan van de B.V.B.

Touristenschepen.

Het ss. Georgic bezocht Woensdag onze haven met 665 touristen aan boord.

Heden is hier het ss. Homeric uit Southampton met 406 toeristen.

Deze week worden hier verwacht:
Zondag 24 Febr.
Het ss. Evangeline.
Maandag 25 Febr.
Het ss. Reliance en het ms. Lafayette.
Donderdag 28 Febr.
Het ms. Kungsholm.

De Jeanne d'Arc.

Om reden van enige onlusten op Martinique, bezocht het Franse eskader deze week niet ons eiland.

Correspondentie.

Wegens plaatsgebrek moet het bericht toezicht levensmiddelen tot volgende week wachten.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Commercial en Curaçaose Volkskrant.

Twee bataillons van de fascistische militie zijn uit Italië naar Abessynië vertrokken

In Duitsland zijn Barones Benita von Berg en Frau Renate von Natzmer wegens spionnage gefusileerd.

Doordat de Goudclausule voor particuliere obligaties ongeldig werd verklaard, was op de New Yorkse beurs een bijzonder levendige handel.

Deze week heeft het departement van oorlog aan de Kamer een toelage gevraagd van 378 millioen, voor aanschaffing van legervliegtuigen en versterking van het leger met 38.000 man.

In Havana zijn onderwijzers en leerlingen (meer dan 100 duizend man) van de openbare scholen in staking.

Meer dan 15000 Katholieken hebben in Berlijn de herdenking gevierd van de 13e verjaardag van 's Pausen troonsbestijging.

In de Ver. Staten is het in arbeiderskringen zeer onrustig. In New York is een grote staking nog kunnen voorkomen worden. In Chicago zijn 10.000 textielarbeiders in staking.

Uit Nederland.

De Hoge Raad besliste, dat het insigne van de N.S.B. geen opzichtig politieke onderscheidingsteken is: de rode tulp op 1 Mei wel.

De nieuwe spelling zal in Augustus in Indië worden ingevoerd.

De koningin en de prinses zijn onder grote belangstelling en hartelijk toegejuichd per trein naar Zwitserland vertrokken, voor een verblijf te Unterwasser.

West Indië nummer.

De Nederlander, het christelijk historisch dagblad, heeft op 21 December (de dag na aankomst van de Snip in Suriname) een keurig West Indië nummer uitgegeven, verlucht met een reeks toepasselijke foto's.

De oud-Gouverneur G. J. Staal opent het feestnummer met een artikel over: De eerste vlucht naar de West.

De heer W. R. Menkman herdenkt het drie eeuwen bezit van Curaçao.

Dr. Colijn noemt de tocht: een onderneming die de toejuiching verdient.

Mr. van Gijbland Oosterhof, secretaris v. d. Ondernemersraad, geeft een artikel: Waarom wij Suriname niet moeten verkopen.

Mr. A. van Traa beschrijft in vogelvlucht de economische geschiedenis van Suriname. Het wijdt ook een sympatiek woord aan de nagedachtenis van v. Onlangs, van wie het eerst de gedachte uitging van een vlucht naar de West.

De heer A. Plesman, directeur van de Koninklijke luchtvaartmaatschappij, bespreekt de mogelijkheid van een Nederlands luchtverkeer in Midden Amerika: De eerste maanden zullen het moeilijkst zijn. Kan de Snip zich staande houden en kunnen reeds spoedig een tweede en derde F 18 naar de West worden gezonden, dan is de toekomst daar verzekerd en uit dit lokale West-Indische verkeer zal vanzelf — zij het dan ook over vele jaren — een verbinding van Nederland en Midden Amerika groeien, Midden Amerika dat door een zeker isolement niet zo tot bloei is gekomen als wel mogelijk ware geweest en dat nu zeker — onder invloed van de luchtvaart — een belangrijke plaats zal kunnen innemen.

De heer C. K. Kesler geeft een historische beschouwing over Nederland en de West.

Ingenieur B. Stephan volgt daarna met

---

de ingang ten 07.35, nemen de loods over, zijn ten 08.00 afgemeerd, met B.B.-zijde tegen de kade van het middelste bassin recht tegenover het postkantoor en het douanekantoor.

Gedurende het hele traject woei de wind uit het N.O. Tot 20 December noteerden we windkracht 3 en 4, doch daarna 4,5 en 6, met uitzondering van de laatste dag, waarbij de wind afnam tot kracht 1 à 2. De zee varieerde snel met de af- of toenemende wind, en speciaal van 21 tot 24 December was de zee voortdurend gedurende verschillende wachten vrij verward tengevolge van een door elkaar lopende deining uit W.N.W. richting en noordelijke richting, terwijl de eigenlijke zee uit het O.N.O. kwam.

Het zicht was goed, doch bij het naderen van de kust van Afrika begon het minder te worden tengevolge van het hoge vochtigheidsgehalte van de lucht. Men bemerkte dit ook aan de wijze, waarop de zon opkwam en onderging, terwijl onmiddellijk na zonsondergang alles aan dek vochtig en klam werd.

De havenstad Dakar.

Het aanlopen van de mooie haven van Dakar geeft niet de minste moeilijkheden, ook niet bij nacht. Door het bouwen van twee pieren is er een groot bassin ontstaan, waar de grootste schepen een veilige ankerplaats kunnen vinden. Verder kunnen schepen tot een diepgang van 9 meter meren langs de kaden, die in bovengenoemd bassin zijn gebouwd en waardoor drie zeer goede havens werden verkregen. Op de kaden bevinden zich kranen en goederenloodsen, terwijl er ook van spoorwegverbindingen zijn voorzien.

Beschermd door de noordelijke pier, worden twee grote marinekaden gebouwd, benevens drie kleinere, waardoor meer haven- en kaderuimte wordt verkregen. Hier zijn de ligplaatsen voor het laden van brandstoffen.

De haven van Dakar geeft reeds nu onder alle omstandigheden een veilige ligplaats; het is een mooie en de belangrijkste havenplaats van Afrika's Westkust en indien de grote kade- en baggerwerken, waarmede in 1929 werd aangevangen beëindigd zijn, zal een groot werk voltooid zijn. Dakar is de hoofdplaats van Frans-West-Afrika, dat uit 7 kolonies bestaat, ieder bestuurd door een gouverneur, die onmiddellijk gesteld is onder een gouverneur-generaal, welke autoriteit te Dakar resideert.

Dakar is reeds een zeer belangrijke aanloophaven van verschillende grote vaste Europese scheepvaartlijnen en als alles bemerkt men, dat het niettegenstaande de druk der tijden, zich in opgaande lijn beweegt. Het zal een zware concurrent worden voor de Kaap Verdische- en Kanarische eilanden. Er zijn enige goede particuliere fabrieken, die scheeps- en machinereparaties betrekkelijk snel uitvoeren, terwijl er een groot vast droogdok is.

Stookolie en kolen, benevens zoet water zijn in voldoende hoeveelheden verkrijgbaar.

Dakar heeft een wekelijkse vliegverbinding met Europa en een snelle verbinding met motorschepen met Natal, van waaruit de verdere verbinding met Zuid-Amerika weer door vliegtuigen wordt onderhouden. Met St. Louis en Soedan is het door een spoorlijn verbonden. Het voornaamste uitvoerproduct is apennootjes. De hiervan aan de kaden en in de goedangs opgehoopte voorraden zijn bijzonder groot.

De straten zijn nieuw en zindelijk en goed geasfalteerd, het verkeer geschiedt met auto's, taxi's, vrachtauto's en een enkele ouderwetse „Kossong" en wordt door inlandse verkeersagenten goed geregeld. Openbare gebouwen, zoals postkantoor, douanekantoor, stadhuis, gouvernementspaleis enz. zijn ruim en groot van opzet. De hotels zijn slecht en overbezet en gingen niet mede met de snelle groei van de plaats. De aan de wal aangekochte verversingen zijn van goede kwaliteit; de prijs is niet te hoog.

Het contact met de Snip.

Op 19 December werd door luitenant ter zee 2e kl. Ter Poorten een lezing gehouden over de tocht van de „Snip" en de rol die H. Ms. K. XVIII daarbij zou vervullen. Hieraan zij toegevoegd, dat door den luitenant ter zee Ter Poorten en de beide telegrafisten tijdens de overtocht van de „Snip" uitstekend en inspannend werk is verricht. Practisch zijn zij 24 uur achtereen bezig geweest.

Het feit, dat er, vermoedelijk in verband met de inrichting van de stations afspraken waren gemaakt in een groot aantal verschillende golflengten, maakte het volgen van de verschillende correspondentie zeer moeilijk en verzwaarde het werk in de D.T.-hut omdat de roeptijden niet alle bekend waren. Er moest dus „gezocht" worden, waarbij steeds verschillende spoelen verwisseld moesten worden en de zender voor nieuwe golflengten afgestemd.

Dit blijven volgen van de correspondentie ook nadat de K XVIII door de Snip gepasseerd was, was noodzakelijk, ook wijl door andere stations slechts 'n paar maal even iets van de Snip werd vernomen. Bovendien vroegen andere stations ons voortdurend om nieuws over de Snip. De verbinding is, nadat de zender van het vliegtuig direct na het opstijgen gestoord is geweest, voor zover hier was na te gaan, goed geweest, over het gedeelte waarover de K XVIII voor de geregelde berichtgeving had te zorgen. Helaas was het op de avond van 19 December bijna voortdurend bewolkte hemel, zulks in tegenstelling met de vorige avonden. Dit maakt het werk van de luitenants ter zee Wytema en Marcus ook niet eenvoudiger, omdat zij voortdurend moesten uitzien naar sterren, welke even doorkwamen, om daaruit zo nauwkeurig mogelijk onze eigen plaats te bepalen. Bovendien heeft het vliegtuig, hoewel het in onze onmiddellijke nabijheid gepasseerd is, daardoor geen leiding meer gehad aan Hr. Ms. K XVIII als lichtbaak. De commandant had namelijk aan den Heer Hondong gevraagd of de Snip gemak zou kunnen hebben van een sterke dekverlichting, die aan boord zou kunnen worden opgetuigd. Toen hierop een bevestigend antwoord werd verkregen, heeft hij niet alleen de deklampen met hun schijnsel naar boven laten optuigen, maar bovendien een batterij van 4 zeer sterke lampen, die door luit. ter zee Wytema voor het opnemen van films wordt gebruikt. Door al deze lampen voerde Hr. Ms. K XVIII van 22.00 uur af een zeer felle dekverlichting.

Tenslotte zij medegedeeld dat de volgende dag de reis werd vervolgd, nadat vaststond dat Hr. Ms. K XVIII op geen enkele wijze meer assistentie zou kunnen verlenen en dat op aangename wijze met de bemanning van het vliegtuig werd samengewerkt, mede als gevolg van hun kort zakelijke en vlotte wijze van werken.

Kerstmis op een onderzeeër.

Op 21 December heeft luit. ter zee Wytema een lezing gehouden over meteorologische onderwerpen, speciaal over het ontstaan van passaat- en moessonwinden. In St. Vincent was het niet mogelijk een kerstboom te kopen, noch om iets extra's mede te nemen voor deze feestdagen. De sergeant torpedomaker heeft evenwel kans gezien een kunstkerstboompje te maken, dat, opgesierd met de uit Holland meegenomen kerstversiering, een volkomen geslaagde kerstboom is geworden. Door de kok was „drie-in-depan" en krentenbrood gebakken; de gamelle-officier stelde een paar kistjes sigaren ter beschikking, terwijl van de chocolade-firma van Houten 1000 echte sigaretten waren meegegeven. Tenslotte had men per hoofd een half mokje bisschopwijn laten trekken van wijn uit de voorraad.

Des avonds om 19 uur werd gestopt en in de boegbuiskamer het kerstfeest herdacht, waarbij een korte Kersttoespraak werd gehouden. Het was een geïmproviseerd maar juist misschien daardoor een zeer geslaagde Kerstherdenking.

Verrassingen uit Holland.

Bij aankomst in Dakar werden wij verrast door zeven kisten welke door de bierbrouwerij van Vollenhove aan ons waren verzonden ten behoeve van het in Holland door „Onze Marine" gevormde comité. De fa. van Vollenhove had er zelf een kist met ongeveer 50 halve flesjes bier bijgevoegd, die hier in de warmte hun weg wel vinden. De wacht krijgt, zolang de voorraad strekt een flesje. Een der andere kisten bevatte een mooie verzameling van Kerstboomversierselen, die wij helaas niet meer gebruiken konden, maar die naar Indië zal worden doorgezonden. De overige kisten waren gevuld met leesboeken, sigaren, sigaretten, shag, vloeipapier, tabak, pijpen, benevens Kerstkrans. Het behoeft hier niet nader vermeld te worden hoe alles door de opvarenden op prijs wordt gesteld, waarvan niet alleen de goede gaven op zich zelve oorzaak zijn, maar vooral ook het feit, dat er landgenoten in Holland zijn, die zich zoveel moeite getroosten om ons deze verrassing te bereiden. De commandant schreef het comité natuurlijk een dankbrief, maar willigde ook het verzoek in van verschillende opvarenden om het comité in een persoonlijk schrijven uiting te mogen geven aan hun erkentelijkheid.

Er werden op dit traject 22 waarnemingen in zee verricht en 1 in de haven van Dakar, in totaal 23 waarnemingen. Twee malen werd een dubbele waarneming verricht; neemt men dat in aanmerking, dan bedroeg het aantal waarnemingen 25 of sedert het vertrek uit Holland 66 waarnemingen.

Met het instrument van prof. Glay werd helaas nog geen resultaat bereikt.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8¾ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
HH. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

---

een interessant artikel: Wat de Nederlandse Vliegtuigen fabriek voor Nederland betekent. Hierin lezen wij, dat niet minder dan 17 fabrieken in het buitenland thans Fokker vliegtuigen bouwen. En dat de Fokker vliegtuigen tot 14 Augustus j.l. alleen in Europa een afstand aflegden van 1450 maal de aardbol rond.

Ook een bijdrage van Dr. Rutgers ontbreekt natuurlijk niet in dit nummer. Hij schrijft over: een lang gekoesterde wens vervuld.

De heer W. J. van Balen besluit de reeks met een gedegen artikel over de Nederlandse scheepvaart op West-Indië. In het bijzonder gaat dit over de ontwikkeling van de diensten der Kon. Ned. Stoomboot Mij. Van Curaçao zegt de schrijver: Curaçao is niet slechts een van de vele aanloophavens, doch een internationaal knooppunt van veel gewicht.

In een redactioneel artikel wordt verder geschreven over de betekenis der grote petroleum installaties op Curaçao.

Twee Curaçaose illustraties.

We ontvingen deze week het eerste nummer van de Curaçao Grafico en no 25 van El Noticiero.

Curaçao grafico is een nieuw tijdschrift (14 daags), maar met een oude naam.

Het staat onder redactie van de Heren Em. Noordhof en J. A. L. A. de Groot.

El Noticiero is van een weekblad, maandblad geworden. Beide bladen zijn van illustraties voorzien, en in 't blauw gedrukt.

Onze beste wensen.

**K
KRO
O**

Phohi Programma Zondag 3 Maart 1935.

Golflengte 25.57 M.
Van 9.14 tot 11.44 Curaçaotijd v.m.
Dit programma wordt ook uitgezonden via de zender PCJ op golflengte 19.71 M.

1 9.14 Wilhelmus en opening.
2 9.24 Zondagavond toespraak vanwege de AMVJ door Mr. F. J. Brevet.
3 9.44 Cello-recital door Bram Hemerik; aan de vleugel Henk Endt.
 1 Suite française op 144 — Paul Bazalaire
 (sur des airs anciens populaires)
 Bourree d'Auvergne
 Chanson d'Alsace
 Chanson de Bresse
 Berceuse Populaire française
 Montagnarde d'Auvergne
 2 Goyescas — Granados
4 9.59 „Het laatste nieuws uit Holland".
5 10.14 Gramofoonmuziek.
6 10.24 Uitzending door de Katholieke Radio Omroep:
 1 Pausmarsch
 2 Wat in Nederland verscheen door Anton v. Duinkerken.
 3 Gramofoonmuziek
 4 De wereld in vogelvuucht door Paul de Waart.
 5 Van en voor de Missiepost
 6 Gramofoonmuziek.
7 11.24 Vervolg Cello-recital door Bram Hemerik; aan de vleugel Henk Endt.
 3 Seguida — Joaquin Win
 Espanola
 Vieja Castilla
 Murciana
 Asturiana
 4 Chant Elegiaque — Florent Schmitt
8 11.39 Een praatje tot afscheid.
9 11.44 Slotwoord en sluiting, Wilhelmus.

Jan Hondong over zijn tocht.

De tocht van de Snip blijft voor de West een reis van historische betekenis. Van belang is daarom ook wat we in de Nederlandse bladen, daarover vermeld

Hondong heeft de volgende beschrij-
vinden.
ving gegeven van zijn gedenkwaardige tocht naar West-Indië:

„Wij hadden natuurlijk beestenweer, direct na vertrek. De kist ging erg te keer, totdat we boven een gedeeltelijk open wolkendekje zaten op 600 Meter. Het leek wel of de regen met emmers vol tegen het vliegtuig gesmeten werd. Op de route Dijon-Lyon-Marseille moesten we klimmen om buiten remous te komen. Toen kregen we de heerlijke ijsafzetting, waarbij het klonk, alsof er geschoten werd door de stukken ijs, die van de propellers tegen de fuselage en in de fuselage vlogen. Peilingen van Marseille lukten niet. Onze boel stond onder stroom door de electrische ontladingen uit de wolken. Niets bijzonders natuurlijk, alleen konden we geen berichten doorkrijgen. Toen het dag werd, zijn we gaan zakken, zagen een gat en na vijf minuten zaten we boven Avignon.

In Marseille naar beneden om benzine bij te vullen, daar de goede soort in Spanje niet te verkrijgen is en we te veel verbruikt hadden om Casablanca te halen. Gauw gevuld en na nog anderhalf uur regen kregen we zonneschijn. Dat deed tenminste goed, want we dreven zowat. Jammer kregen we weer enige pech. Alicante berichtte ons, dat Tetuan en Tanger onbruikbaar waren en dat Malaga 80 K.M. tegenwind gaf. In geen geval wilde ik in het donker Casablanca aanlopen, omdat daar overal zware regen werd gegeven en de mogelijkheid bestond, dat het veld zacht kon worden. Wel jammer van de middag, die nu aan nietsdoen besteed moest worden.

Na geslapen te hebben in een hotel gingen we 's morgens met een heerlijk zonnetje op stap over Tetuan naar Casablanca. Daar konden we elkaar toeglunderen, dat we te Alicante gebleven waren. De Franse machine, die Zaterdag Toulouse-Casablanca moest vliegen, was Zaterdagavond een half uur voor Casa geland, wegens het weer te Casa, en zat nu nog in de modder, terwijl wij lekker droog stonden en ons tegoed deden aan champagne. We vonden daar een schitterend onthaal door de aanwezige Hollanders.

Om kwart over twaalf 's avonds vertrokken wij bij een mooie maan. Bij het aanbreken van de dag passeerden we Port Etienne en staken vandaar over naar Porto Praja. Geland aldaar, verankerd en gauw wat gaan slapen.

Dinsdag aan de arbeid om alles klaar te hebben voor vertrek op Woensdagmiddag. Er was nog zoveel te doen, dat we juist halfvijf Woensdagmiddag klaar waren.

De grote sprong.

Om tien over vijf plaatselijke tijd 'n startje en daar gingen we! Toen het zonnetje onderging lagen we rustig boven de wolkenvlokjes op 800 Meter. Jan van Balkom was druk in de weer met zijn sterrenschieterij en v. d. Molen zat maar aan zijn radio te prutsen, die het niet goed deed. Toen mij verteld werd, dat de K. XVIII ons zag en het moment er was, dat we passeerden, was alles vreugde. Keurig onze koers en een fijn windje mee. Excellentie Dekkers had voor vertrek een telegram aan ons gezonden met verzoek bij het passeren de groeten van den minister over te brengen aan alle opvarenden. Met de nodige goede wensen onzerzijds is daar voor gezorgd.

Na een uur of negen vliegen werd het weer minder mooi: lagere bewolking met boven flinke regenbuien. Van der Molen had weer last met de zender en we kregen daardoor des te meer werk. Maar toen het dag werd en het vermoeiende blindvliegen voorbij was, smaakte de gemengde lauwe koffie-thee van Praja toch wel.

We konden op 'n 500 Meter doorvliegen en kwamen na 15.50 uur uit bij het punt, waarop onze koers was vastgelegd bij vertrek met een fout van 11 mijl. We hadden op Kaap Oranje gemikt en zaten bij het aanlopen van land elf mijl op de Zuid.

Al gauw passeerden we Cayenne. Over Paramaribo een paar rondjes en toen we landden op de zanderij was juist de trein met de mensen, die ons kwamen verwelkomen, twee minuten binnen! Gouverneur prof. Kielstra verwelkomde ons na onze aankomst en we gingen met de trein van Z.Exc. naar de stad. Een drukte natuurlijk van je welste, vooral toen we in de stad aankwamen. De bevolking was gewoon dol.

Daar kwam toen Vrijdagmorgen om zeven uur het bericht van de „Uiver" binnen. Arme Okko en Beertje en de anderen! Terwijl jullie op ons zaten te springen, viel daar ginds de vreselijke klap.

Zaterdagmorgen om vier uur met de trein naar het veld en tegen halfzeven konden we vertrekken. Via La Guaira, waar de Hollandse kolonie uit Caracas aanwezig was met onze gezant, kwamen wij een beetje te vroeg in Willemstad aan. Maandag 23 December zijn we even overgewipt naar Aruba, om daar zelf de post te brengen. Een zeer leuk moment beleefden we met de daar gestationneerde mariniers. Zij zijn daar met hun achttienen en als blijk van waardering voor onze vlucht boden zij ons, bij monde van de korporaal van het detachement, ieder een klompje goud aan, gedolven op het eiland Aruba.

We zijn toen nog even doorgevlogen naar Bonaire, hebben daar een paar maal gedraaid en zijn toen naar Willemstad teruggekeerd, waar we nu zitten uit te rusten van het nietsdoen."

Inlichtingenbureau Amsterdam.

We ontvingen onderstaande circulaire.

Hiermede vestigen wij Uw bijzondere aandacht op het Inlichtingsbureau van de Afdeeling Amsterdam van de Koninklijke Vereeniging „Oost en West", dat een kostelooze vraagbaak beoogt te zijn voor iedereen, die naar de Overzeesche Gewesten gaat of zich in Nederland wil vestigen.

Het geeft inlichtingen omtrent uitzet, reis naar de Overzeesche Gewesten en het leven aldaar.

Het wil repatriëerenden behulpzaam zijn in het zoeken van huisvesting, huur van woningen en het verkrijgen van betrouwbaar personeel.

Het houdt toezicht op het verblijf der kinderen, afkomstig uit de Overzeesche Gewesten, die ten behoeve van hun opleiding in Amsterdam of omstreken vertoeven.

Kortom het wil een betrouwbaar raadsman zijn op elk gebied der samenleving zoowel in Nederland, als in de Overzeesche Gewesten.

Amsterdam, Van Breestraat 21. Telefoon 22490. L. D. PETIT, Secretaris.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Wien Neerlands bloed in de aderen stolt.

In een artikel getiteld: Tot hiertoe en niet verder; lezen we in La Prensa van 21 Februari, dat Argus de beroemde humorist van La Prensa, een stolling gehad heeft van het bloed in zijn aderen... We horen het Buziau, Neerlands grootste karakterkomiek al zeggen.

Argus die om de drie dagen een humoristisch stuk in La Prensa schijnt te gaan schrijven.

Argus, die wanneer hij zijn werkelijke naam noemt, gratis een dokter aan huis zal krijgen om hem op derdedaagse koorts te onderzoeken.

Argus heeft in La Prensa van 18 Febr. (koortsperiode I) een stuk geschreven tegen Onteigening. En noemt zich daar een „afstammeling van de pioniers die dit eiland bevolkt hebben", en zeggen wij erbij, die dit eiland van de Spanjaarden onteigend hebben.

Argus mist dus blijkbaar die moed van zijn voorvaderen, daarom zal hij ook die stolling in zijn aderen gekregen hebben, alleen al op een woord van den Inspecteur van het ondewijs.

Maar in het volle bewustzijn van zijn komische kracht, heeft Argus nu ook in dat blad tegen het Gouvernement, zijn „Tot hiertoe en niet verder" (koortsperiode 2) geslingerd.

Verbeeld u zich eens, dat bij een verdere begunstiging van het bijzonder onderwijs, dat bloed in Argus aderen gestold zou blijven. In het laatste artikel kon Argus al zelfs geen fatsoenlijk Hollands er meer van schrijven, noch fatsoenlijke volzinnen en van redenering was er helemaal geen sprake.
het slot, er nog goed afgekomen. Maar dat komt, omdat Latijn een doode taal is en zich goed met gestold bloed laat schrijven.

Daarom, Mijnheer Argus, wanneer het Gouvernement soms-misschien-wellicht niet naar uw banvloek luistert en toch verder gaat, schrijft dan met het in uw aderen gestolde bloed in het latijn nog een afscheidsartikel.

Wanneer dan eens de levende talen vergaan zijn, kan het dan levend nageslacht nog van uw humor genieten.

Sim Nieuwenhuyzen.

Tot hiertoe en niet verder.

Gaarne zou ik willen antwoorden op een artikel in de La Prensa d.d. 21 Febr. j.l., hetwelk ondertekend was door Argus, wat naar mijn bescheiden mening ook zeer goed Argeloos had kunnen zijn.

Allereerst beweert Argus dat zijn bloed stolde (wat wel niet zeer lang geweest zal zijn) op het antwoord van den Inspecteur van Onderwijs, die het particulier initiatief boven het eigen initiatief stelde.

Laat ik Argus antwoorden dat het antwoord van den Inspecteur, het woord van den Inspecteur zeide, is misschien daarom, omdat hij zelf geen Gouvernementsambt bekleed, wat zeer zeker maar goed is omdat ambtenaren met de door hem getoonde aanleg wel gemist kunnen worden.

Op het gebied van nijverheidsonderwijs heeft Nederland vrijwel alles te danken aan het particulier initiatief, aan het vooruitzien van hen, die men gewoonlijk met de naam van intellectuelen aanduidt, daarbij gesteund door enkele vooraanstaande practische mannen met brede blik.

Geen tak van onderwijs heeft in Nederland meer te worstelen gehad met vooroordeel, met afbrekende critiek van patroon en werkman, hoe bevreemdend dit ook moge schijnen, en bovendien ook met grote financieele moeilijkheden. Het mag dan ook bewondering afdwingen, dat de voorstanders van dit onderwijs onder dat alles de moed niet hebben verloren.

Toen dan ook de Nederlandse Nijverheidsonderwijswet in de wereld zou worden geroepen, bleek bij de algemene beraadslagingen in de Tweede Kamer der Staten Generaal, dat enkele leden groot bezwaar hadden tegen het voorop stellen van het particulier initiatief, waarvan zowel het schoolonderwijs als het leerlingenstelsel zouden uit gaan.

Hierop heeft de toenmalige Minister geantwoord dat de logica het nu eenmaal meebrengt, dat wanneer alles op het particulier initiatief steunt, in de betreffende artikelen van de Nijverheidsonderwijswet het bijzonder onderwijs het eerst wordt genoemd en de openbare scholen in de tweede plaats.

Tot zover het particulier initiatief.

Ook weet Argus schijnbaar niet dat aan de Ambachtsschool St. Jozef geen sectarisch onderwijs gegeven wordt. De Ambachtsschool St. Jozef staat open voor iedereen, zelfs voor jongens die van Willem de Zwijgerschool af komen.

S.

Curaçao gaat een mooi beeld oprichten.

Was het maar 'n nieuw danzon, 'n walz, 'n foxtrot of 'n Tumba... Ja, dan zou d'r alle aandacht geschonken worden..., máár voor het spelen van Ons Volkslied... niks hoor! Burgers inlanders van die hoog aanzienlijke heren en zelfs ook onder ander Hollanders slenteren voort — of ginder, langs de waterkant of trottoir staan en blijven zij ijskoud kletsen! Nog géén 20 pcnt. van de soirree muziekluisteraars, storen zich aan ons Volkslied, wanneer het plechtig door het muziekkorps „Sancta Cecilia" op Brionplein wordt ingezet! Zelfs oud-militairen en ook nog onder andere die van de koloniale kas pensioen genieten storen d'r zich niets aan. Wát zullen buitenstaanders, de vreemdelingen er van denken en doen, als wij Nederlanders en onderdanen zelf er geen goede voorbeeld aan geeft?! Ziet men dat ergens anders gebeuren?! Neen! Nergens! Gaat niet ver van Curaçao af, even maar in de buurt naar Venezuela (Maracaibo) Caracas of Pto. Cabello; en probeer dáár eens je hoed op te houden — probeer dáár gewoon te blijven zitten of lopen kletsen enz. enz. als het Volkslied ingezet wordt daar... Je wordt er direct en zelfs heel gauw op attent gemaakt en soms zelfs op 'n minder aangename manier. En hier op Curaçao, Nederlands gebiedsdeel?... Weinig, té weinig eerbied voor ons Volkslied! 'k Vraag mijn eigen af, zou het nu werkelijk een moeite zijn, om even het hoofd te ontbloten en even stil rechtop te staan? Is het hier zóó ijskoud als in Europa of kan die honderden wandelaars(sters) niet tegen 'n beetje kouwe wind over hun krullebol?

Ik hoop dat Zijne Exc. onze landvoogd deze korte schrijven ter harte nemen zal. Hollanders, leden v. d. K. R. Gouvernementsbeamten en oudgedienden, geven jullie tóch eens goed voorbeeld — zodoende zullen wij de mooiste beeld oprichten voor onze geëerbiedigde Koningin, der is geen warmere eerbied voor een volk, geen betere aanhankelijkheid. Toont eerbied in het openbaar voor onze Volkslied Wilhelmus van Nassau of de Wien Neerlands bloed! Als een het doe allen doen mee!

J. M. Hellburg. S.
'n Nederlands onderdaan.

GEMENGD NIEUWS.

Pijpleiding Mesopotamië-Middellandse Zee.

Enkele weken geleden is te Kirkuk door den koning van Irak officieel de pijpleiding geopend die de petroleumgebieden van Mesopotamië met de Middellandse Zee verbind.

De pijpleiding is aangelegd door de Internationale Irak Petroleum Maatschappij, waarin Britse, Franse, Amerikaanse en Nederlandse belangen vertegenwoordigd zijn.

Er is voor een totale lengte van 1200 mijl pijpen gelegd, grotendeels door een dor en verlaten woestijngebied. De kosten hebben 10 millioen pond sterling bedragen.

Er loopt een dubbele leiding van Kirkuk naar Haditha, waar een der lijnen in Zuidelijke richting afbuigt naar Haifa in Palestina terwijl de Noordelijke lijn te Tripoli aan de kust van Libanon uitkomt.

Hij begreep 't.

„Jan", zei mijnheer tot zijn chauffeur, „als ik op reis ben, zal mijn vrouw je de orders wel geven."

„Goed, mijnheer, dat zal wel precies hetzelfde zijn alsof u thuis is."

SHELL TOX

hèt middel tegen insecten!

2—1

GEZONDHEID LEVENSLUST KRACHT!

neem SANATOGEN
Het Zenuwsterkend Voedsel.

„Niets kan er halen bij Sanatogen. Stap voor stap bouwt het de zenuwkracht op. Het bevordert een rustigen slaap, overwint zwakte en geeft nieuwe levenskracht."

Verkrijgbaar in alle Apotheken

Meer dan 25000 geneesheeren hebben schriftelijk Sanatogen aanbevolen als een ideaal versterkend voedsel.

KONINKLIJKE NEDERLANDSE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Pto. Limon:

* SS. „Crijnssen"	27 Februari
MS. „Colombia"	11 Maart
* SS. „Venezuela"	27 Maart

* Gaat niet naar Kingston.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS. „Simon Bolivar"	28 Februari
SS. „Crijnssen"	14 Maart
MS. „Colombia"	28 Maart

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „Oranje Nassau"	25 Februari
SS. „Stuyvesant"	18 Maart

Naar Pto Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „Van Rensselaer"	24 Februari
SS. „Oranje Nassau"	17 Maart

Naar Pto Cabello en New York:

SS. „Flora"	1 Maart
SS. „Luna"	8 Maart

Naar La Guaira (direct):

SS. „El Libertador"	6 Maart
„El Libertador"	20 Maart

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „Boskoop"	6 Maart
SS. „Alkmaar"	27 Maart

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „Bodegraven"	2 Maart
SS. „Bennekom"	23 Maart

Naar Colombiaanse havens, Hait en z. Doming:

SS. „Midas"	ongeveer	28 Februari

Naar Noord Domingo en H iti:

SS. „Atlas"	ongeveer	28 Februari

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „El Libertador"	Maandag	25 Februari	11 a.m.
SS. „El Libertador"	Donderdag	28 Februari	2 p.m.
SS. „Luna"	Donderdag	28 Februari	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	4 Maart	11 a.m.
SS. „Medea"	Woensdag	6 Maart	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Vrijdag	8 Maart	11 a.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	11 Maart	2 p.m.
SS. „Amor"	Woensdag	13 Maart	5 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts:

SS. „Baralt"	2 Maart

Koninklijke Luchtvaart Mij N.V.

AFDEELING: WEST-INDIË

—o—

DIENST CURAÇAO -- ARUBA
Dinsdag en Zaterdag.

v. m.	n. m.	↓	Vliegveld:	↑	v. m.	n. m.
8 00	4 00		CURAÇAO		9 35	5 35
8 35	4 35		ARUBA		8 50	4 50

Passageprijzen:

Enkele reis	fl 20.—
retour (2 maanden geldig)	„ 36.—
dagretour	„ 32.—

Kinderen tot 7 jaar, half tarief.

Elke Zondag Rondvluchten boven Curaçao
van 10 a.m. tot 12.30 p.m.
per persoon fl. 7.50.

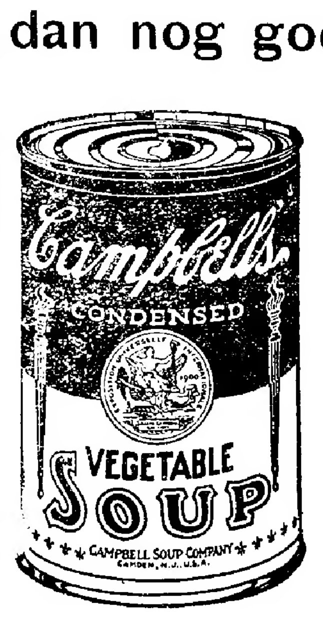
Inlichtingen, biljetten en reserveeringen bij de Agenten: en ook bij:

S. E. L. Maduro & Sons
De Ruyterplein No. 2
Telefoons: No. 72 & 505

Koninklijke Nederlandsche Stoomboot Mij.
Cia. Real Holandesa de Vapores.
Royal Netherlands SS. Co.

Laat ons Uw lunch klaar maken!

Het is voor ons een groot genoegen dit te doen -- en verder geen sprake meer van marktinkopen, schoonmaken en koken. En dan nog goedkoper op de koop toe.

Onze Beroemde Franse koks bereiden een Groentensoep zoals U nooit te voren hebt geproefd -- met vijftien verschillende groenten er in. Dat geeft een voortreffelijke bouillon met „pep" er in en heerlijke geur.

Waarom zich dan uitsloven in de keuken om een lunch klaar te maken, als U een heerlijke en voedzame soep bij de hand hebt?

Koopt ze vandaag nog bij Uw Winkelier.

Overal verkrijgbaar.

Campbell's SOUPS
LOOK FOR THE RED AND WHITE LABEL

West India Mercantile Co.
Agenten.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD.
SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

Snelste verbinding met passagiersboten tussen Curaçao en:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „RUAHINE"	(11.000 Ton)	(T)	15/16 Febr.
	SS. „MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	2/3 April
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	16/17 April
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „AKAROA"	(15.000 Ton)	(C)	26/27 Febr.
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	11/12 Maart.
	SS. „ROTORUA"	(12.500 Ton)	(T)	20/21 Maart.

C — Cabin Class T — Toeriste Klasse

Cabin Klasse naar Panama	£ 7—10—0 (Minimum)
Toeriste Klasse naar Panama	5—0—0 „
Cabin Klasse naar New Zealand	42.— „
Toeriste Klasse naar New Zealand	28.— „
Cabine Klasse naar Engeland	30.— „
Toeriste Klasse naar Engeland	20.— „

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

De verschrikkingen van indigestie.

Hij rilde van voedsel.

Nu eet hij alles.

Zegt niet, dat er geen middel helpt tegen indigestie, voor dat U dezen brief hebt gelezen. De man, die hem schreef, had alle mogelijke middelen geprobeerd; alle middelen behalve één. Dat éénе was Kruschen. Toevallig nam hij Kruschen — ongeloovig, zooals hij zelf toegeeft.

„Ik nam Kruschen voor 't eerst drie of vier jaar geleden. Jaren lang leed ik toen al aan indigestie. Weken lang sliep ik 's nachts bijna niet en ik begon de schim te worden van mijn vroeger ik, door gebrek aan rust Ik begon zoo zwak te worden, dat men mij aanried, mijn avondmaal niet meer te gebruiken en men beval mij alle mogelijke middelen aan, doch geen enkel hielp. Ongeveer met Kerstmis, drie of vier jaar geleden, zag ik Uw advertentie „Gebruik Kruschen Salts en geniet van Uw Kerst-maal" of iets dergelijks. Ik begon het te nemen, met eenig wantrouwen geef ik toe, maar na de eerste dosis begonnen de aanvallen al te minderen. Ik hield vol en zij verdwenen geheel en sindsdien ben ik een geregeld Kruschen-verbruiker gebleven. Ik ben nu 50 jaar en ik kan alles eten op elk uur van den dag zonder er eenig last van te ondervinden, en ik slaap als een marmot, dank zij Kruschen."

J. H. C.

Indigestie wordt veroorzaakt door een storing in den toevoer van maag- of spijsverteringssappen. Het gevolg hiervan is, dat Uw voedsel in plaats van door het lichaam te worden geabsorbeerd, zich ophoopt en gaat gisten, waardoor schadelijke en giftige zuren ontstaan. De onmiddellijke invloed der zes minerale zouten in Kruschen is de bevordering van de gezonde afscheiding der lichaamssappen. Uw lichaam begint weer te werken als een goede machine. En dat beteekent een eind aan de indigestie en een hernieuwd en werkelijk pleizier van Uw voedsel, zonder eenige vrees, het vroegere dure gelag te moeten betalen.

Kruschen Salts

Fabrikanten: E. Griffiths Hughes, Ltd. Manchester Engeland.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tussen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo**, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. „BAUTA"	Febr. 7	Febr. 18	Febr. 26
SS. „DALVANGEN"	Maart 2	Maart 11	Maart 19
SS. „BAUTA"	Maart 23	April 1	April 9

	Vertr. PARAMARIBO	Aank CURAÇAO	Aank. MOBILE, Ala.
SS. „DALVANGEN"	Febr. 11	Febr. 15	Febr. 23
SS. „DALVANGEN"	Maart 25	Maart 29	April 6

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

GRATIS — Folleto con consejos prácticos para afeitarse bien. Solicítelo al comercio del ramo.

TE KOOP een goed onderhouden eikenhouten dressoir, dito spiegel en tafel. Dagelijks te bezichtigen: **BEKKER**, Mundo Nobo, West-Indische Compagniestraat 17--19.

---

v. ROSSEM'S Poorters-Toeback
DE BESTE VARINAS

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 23 FEBRUARI 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

Zondag, 17 Februari.

Comp. 1e klasse GO-AHEAD — HERCULES 0 — 3

Stand Competitie-wedstrijden per 17|2|'35.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
HERCULES	14	9	3	2	25	7	21
ASIENTO	14	9	3	2	25	16	21
R. C. C.	14	8	3	3	33	9	19
BISMARCK	14	6	4	4	18	16	16
TRAPPERS	14	6	3	5	16	15	15
VOLHARDING	14	5	1	8	24	18	11
M. S. V.	14	2	2	10	11	43	6
GO AHEAD	14	0	3	11	2	30	3

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Aangezien ASIENTO en HERCULES een gelijk aantal punten hebben behaald, zullen deze verenigingen een hele competitie moeten spelen om te kunnen uitmaken welke van deze verenigingen het kampioenschap 1934 behaalt.

Behalen beide verenigingen weder een gelijk aantal punten, dan zal een halve competitie gespeeld worden.

Zondag, 24Februari.

MUNDO NOBO:

ASIENTO-HERCULES. Aanvang: 4.30 precies. Scheidsrechter: A. J. Maduro. Grensrechters: Dirkzwager, Koeiman.

Van JONG HOLLAND werd bericht ontvangen dat het Bestuur van deze vereniging als volgt is samengesteld:

H. M. Henriquez, Voorzitter. E. R. Goilo, Vice-Voorzitter. A. P. Loewenthal, 1e Secretaris, E. Palm, 2e Secretaris, W. de Jongh, Penningmeester. A. Kranenveldt, Commissaris. W. Leers, Commissaris.

Het Secretariaat is gevestigd: Waterfort (na 1 Maart Bitterstraat 2).
Penningmeester: Sebastopolstraat 1.

In- en Afschrijving.

Werkende leden van 11 tot en met 18 Februari 1935.

Ingeschreven:

„Ajax" **M. Jansen,** Pietermaaiweg no 5a per. 11/2 '35.
„Jong Holland" **F. Bernabela,** Fleur de Marie 190,
E. R. Goilo, Pietermaai 56, } per 13/2 '35.
G. Paula, Concordiastraat 18a,
„Volharding" **A. Meerens,** Charro 247, per 16/2 '35.

Het Bestuur.

Holland-Duitsland. 2—3.

Een strijd tussen gelijkwaardige ploegen.
De gloeiende tien minuten!
Een nederlaag, die ook een overwinning had kunnen zijn.

De eerste internationale wedstrijd van 1935 heeft voor Nederland 'n vrij onfortuinlijk verloop gehad. We konden reeds bij voorbaat een zeer spannende kamp verwachten, en men hoefde waarachtig niet bij de pessimisten te horen om op voorhand reeds 'n Duitse overwinning te durven voorspellen. De fraaie prestaties van de Duitsers in Italië, en nog kort geleden tegen de Zwitsers, daarbij genomen de systematische training, waaraan de hervorragende Reichs-athleten worden onderworpen, waren zeker voldoende redenen om zelfs de grootste optimist tot wankelmoedigheid te brengen. Maar de wedstrijd van j.l. Zondag heeft aangetoond, dat 'n Duitse overwinning nog lang zo'n onomstotelijke zekerheid niet was, en ware Vrouwe Fortuna de Oranje-hemdjes wat minder vijandig gezind geweest, de uitslag had even goed andersom kunnen zijn. Duitsland wint de toss en reeds binnen vijf minuten ligt een kogel achter Halle — onhoudbaar. 0-1. Aan de andere zijde gaat 'n prachtige kopbal van Vente, die beter lot verdiend had, juist naast, — zo'n ongemanierd ding toch! Weer een snelle Duitse aanval, de Ned. achterhoede weet er geen raad mee en speelt terug op de keeper, maar zó slecht, dat de snelle Kobiersky vóór Halle het bruine gevaar kan bereiken en het zonder pardon in het totaal verlaten doel deponeert. 0-2. Gratis! Binnen tien minuten heeft Duitsland heel wat meer gekregen, dan het rechtens toe komt. Maar nou is 't ook uit! De Nederlandse achterhoede raakt eindelijk haar zenuwen meester en er ontspint zich 'n gelijkopgaande strijd. De Duitse aanvallen blijven zeer gevaarlijk, maar ook de Hollanders komen er goed in. Wels krijgt een goede kans, maar zijn schot verdwijnt ergens in de ruimte. Eén der Duitsers wordt geblesseerd en moet vervangen worden, een beetje later moet ook Vente worden vervangen door Drok. Nederland komt steeds meer in de aanval, maar de straffe wind brengt het spel nogal nadeel toe. De stand blijft tot de rust ongewijzigd. Na de rust schijnen de rollen omgedraaid. Het Ned. elftal speelt nu voor wat het waard is, en de Duitsers worden totaal overdonderd. Was vroeger het eerste kwartier na de rust doorgaans een periode van verslapping, nu beleeft Nederland de gloeiende tien minuten. Het Duitse doel ondergaat 'n ware belegering, kogel op kogel beukt tegen de Duitse dijken. Alleen met kunst- en vliegwerk, en uittrappen wordt voorlopig 't gevaar bezworen. Maar een doorbraak is niet te voorkomen. De bal belandt weer bij van Gelder, die zich in dit internationale milieu recht op zijn gemak voelt; hij geeft 'n keurige lage voorzet, net iets voor Bakhuys! En rakelings suist de kogel langs de verraste Buchlob. 1-2. Nu heeft Nederland de smaak te pakken. De middenlinie is geweldig op dreef; elke nieuwe aanval wordt geleid door Smit of van Gelder; talloze malen werken de Duitsers de bal over de zijlijn; 'n nieuw doelpunt hangt in de lucht; de kwestie is maar, wanneer het eruit komt, en ja, daar komt Smit weer gevaarlijk dicht bij het Duitse doel; zwaar wordt hij gehinderd, maar desniettegenstaande knalt hij fraai het leder in de touwen. 2-2. Nu kan nog alles gebeuren, de wedstrijd is een open vraag. Ook de Duitsers zijn ontwaakt en worden weer gevaarlijk. Maar Halle is in deze periode enorm; hij weet van geen zwichten; hij stompt, vangt, grijpt trapt; de hachelijkste situaties knapt hij op. Het spel wordt behalve enthousiast ook fors, want de Duitsers gaan nu een extra gebruik maken van hun lichaamskracht. Weer wordt het spel verplaatst. Een schitterend schot van Wels buiten bereik van Buchlob wordt slechts door de wind gekeerd. Jammer! Van Heel en Paauwe zijn buitengewoon op dreef, van Gelder rent als een bezetene langs 't lijntje. Steeds meer nadert het einde. Nog vijf minuten zijn er te spelen. De hele Nederlandse middenlinie zwerft op Duitse helft; van Heel kogelt op doel, alsof hij heel zijn leven in de voorhoede had gespeeld; telkens wordt de bal voor het Duitse doel geplaatst; de staat van beleg is afgekondigd; van Run, van Diepenbeek, Anderiessen, Paauwe, zij knallen elke bal terug naar hun voorhoede; van Heel speelt al een tijdje als zesde man in de aanvalslinie; Duitse doorbraken, ofschoon steeds gevaarlijk, zijn sporadisch; maar juist in de vijfde minuut vóór het einde gebeurt het onverwachte, ongewenste! De Duitse achterhoede keert een Nederlandse aanval, de bal belandt bij de gevaarlijke Cohnen, een snelle pass naar Lehner, de energieke rechtsbuiten; dat is 'n gevaarlijke doorbraak! De Ned. middenlinie is niet bij de hand, en de Duitser heeft vrij spel. Daar ligt de kogel achter Halle. De Oranje-achterhoede appeleert voor buitenspel, — 't is goed mogelijk! — maar de scheidsrechter kent het doelpunt toe. Nu is het Ned. elftal totaal ontzenuwd; zo'n onverdiende achterstand met maar een minimum van kans om nog op te halen, waar een overwinning in de lucht hing! En waarlijk, het zou niets te verwonderen zijn geweest, hadden de Duitsers in die paar laatste minuten er nog één of twee doelpunten bij gemaakt. Dit Oranje-elftal is niet meer het befaamde, gevaarlijke, geestdriftige elftal; nee, — het is een handje vol futloze, ontmoedigde spelers, voor wie het eindsignaal van de scheidsrechter klinkt als een verlossing, een ontwaken uit een benauwde droom tot een akelige werkelijkheid. Zo sneefden zij. — 't Kan verkeren! zei Brederode reeds.

Mijnheer de Redacteur,

U bent misschien tegenwoordig geweest bij de voetbalwedstrijd tussen de H. M. S. Danae en het elftal van de C. V. B. Dan heeft misschien ook het volgende Uw aandacht getrokken: Toen het Eng. volkslied gespeeld werd, stonden alle Eng. spelers doodstil en onbeweeglijk in de houding met hun gezicht naar de muziek; en toen het Ned. volkslied gespeeld werd, stonden de Cur. spelers t a m e l ij k wel op één gelid, (R. stond er vóór) in e e n houding; sommigen in d e houding, anderen nonchalant, de handen in de zij, het hoofd scheef, lachend, of onhandig en zenuwachtig draaiend, een aardig troepje. Wat maakt nu op vreemdelingen de beste indruk? Welk besluit hieruit dus te trekken? Mijnh. de Redacteur, ik meen gewezen te hebben op iets, dat met weinig moeite verbeterd kan worden.

Met dank voor plaatsruimte,

Snip.

Wij delen de zienswijze van Snip. Meermalen hebben wij de discipline en het saamhorigheidsgevoel van buitenlandse ploegen (Columbianen, Portorriquenos,) aanschouwd, en steeds maakte dit een aangename indruk. In dit opzicht kunnen wij van vreemden nog iets leren. 't Heeft ons op die bewuste Zaterdag b.v. ook getroffen, hoe de Engelsen na de toss als één man optrokken om zich op hun eigen speelhelft op te stellen, terwijl enkele Curaçaose spelers nog wat op doel bleven schoppen. Zo is reeds de wijze, waarop onze spelers thans het speelveld betreden, indertijd een mooie stap vooruit geweest in deze richting. Wij zijn echter van mening, als hier verbeterd kan worden, dan komt op de eerste plaats het C.V.B.-bestuur in aanmerking om op tactische wijze leiding te geven. Het doet ons genoegen, dat Snip de aandacht eens hierop heeft gevestigd.

Red.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING WILLEMSTAD — CURAçAO.
GROEP I.

GROEPNIEUWS

van Maandag 25 Februari tot en met 3 Maart.

Uit de leiderskamer: Geinstalleerd tot verkenner: David Lopez Henriquez en Oscar Andrade.

Besloten is het clubhuis der 2e groep voorlopig te vestigen in ons vroeger home naast de fortwal en in de loop van het jaar een 2e clubhuis aan Punda-zijde te openen.

Op de eerstvolgende troepraad wordt van de patrouille's voorstellen ingewacht, betreffende de patrouille-benamingen.

Patrouille-Bijeenkomsten. Worden deze week NIET gehouden. Geef het uniform Maandagmorgen in de was.

Troepavond: Vrijdag, 1 Maart. Om half zeven verzamelen op het groepterrein. Leren van nieuwe zangliedjes. Boksles en teamspelen tussen de patrouilles onderling.

Troep-Bijeenkomst. Zondag, 3 Maart. Om half drie afmarsch van het clubhuis. GROTE TOCHT NAAR SAN HYRONIMUS. Bezoek van de grotten aldaar en dasseroof-oefening. (brood en patrouillegewijs thee medenemen.) Thuiskomst is om half negen.

Troepraad. Zondag, 3 Maart. Voor P.L.'s en A.P.'s om half twee verzamelen. Programma voor de troepraad: **Het troepraad Programma. Groep 2.** (daskleur). **St. Joris dag. Patrouille Benamingen.**

Denk om de gelegenheid voor zwemmen op Jan Thiel, voor padvinders en bevriende jongens, kennissen der vereniging. Vertrek der bus om half drie van het groepterrein. Terugkeer om 5 uur stad.

Horde van Groep 1, Willemstad.

Dinsdag, 26 Februari: Om half vijf verzamelen op het 'Rif. Horde-spelen training wedstrijd en sterwerk. Handballen en verhaal: **Het jaar 1999.**

Zaterdag, 2 Maart: Om 2 uur present bij de GROENE WIGWAM. Het programma voor deze dag blijft nog geheim. Je zult het Dinsdag pas van mij horen. Niet bang wezen hoor, de geheimzinnige is geen menseneter.

Goede Jacht in de nieuwe maand.

AKELA.

Het jubileum v.d. K.R.O.

Een nationaal comité gevormd.

Het is voor al degenen, die indertijd de oprichting van de Katholieke Radio Omroep medemaakten een bijzonder verblijdende gebeurtenis, dat deze in 1935 zijn tweede lustrum mag vieren.

Want in de beginne liet het zich niet aanzien, dat de omroep in ons land, en bijzonder de katholieke, een vlucht zou nemen, zo groot als deze werkelijk genomen heeft.

Het was toen nog een zoeken en tasten naar de vorm, waarin zich dat modern apparaat in de samenleving zou moeten ontwikkelen.

De regering had een commissie in het leven geroepen, welke onder voorzitterschap van jhr. mr. Ch. J. M. Ruys de Beerenbrouck de lijnen zou aangeven, waarlangs de Nederlandse omroep zich zou bewegen. Deze commissie kwam gereed, doch door verschillende omstandigheden, die wij hier niet behoeven op te noemen, kwam het plan daarin voorgestaan, nooit tot uitvoering.

De Nederlandse omroep ontwikkelde zich geheel en al naar de aard van ons volk, dat met zijn grote liefde voor vrijheid en onafhankelijkheid zich een bestaansvorm koos, die geheel verschillend van die in andere landen van Europa en gebaseerd op eigen initiatief en eigen vrijwillige bijdragen in staat zou zijn, eigen levensopvatting en eigen levensovertuiging door de aether te verspreiden.

Zo ontstonden de vier grote omroepen in Nederland, zo ook de katholieke.

Het ontstaan van de omroep.

Uit eigen kracht werd hij begonnen, met vrijwillige steun werd hij in stand gehouden en daarom kon hij zijn vrijheid en onafhankelijkheid bewaren en werd hij een unicum in de wereld, in staat om de katholieke cultuur in al haar verschillende uitingen onder het volk te brengen.

En juist die vrijheid en onafhankelijkheid waren ook de reden, waarom de Katholieke Radio Omroep in de volle zin van het woord nationaal was, spontaan nationaal, — niet gedwongen en van bovenaf opgelegd, zoals met een staatsomroep het geval zou zijn. Altijd sprak, wanneer er nationale feesten of nationale rouw was, door zijn uitzendingen heen een echt Nederlands hart, en iedere ware Nederlander heeft het gevoeld, daar klonk ook in door een geest van liefde voor het vaderland, voor het vorstenhuis, voor alles wat de saamhorigheid onder ons volk steeds inniger en hechter kon maken, die nooit bedriegelijk was.

Zo mag de K.R.O. thans, nu hij het jubileum van zijn 10-jarig bestaan viert zich verheugen in de sympathie van duizenden in ons land, een sympathie, die zich veel verder uitstrekt dan het volksdeel, waarvan hij als vertegenwoordiger in de aether optreedt. En hierdoor wordt het tevens begrijpelijk, waarom jhr. mr. Ruys de Beerenbrouck, toen hij het initiatief nam tot vorming van een comité van aanbeveling, dit een n a t i o n a a l comité kon noemen en er ook een nationale kleur aan kon geven door de namen dergenen, die er in zijn opgenomen.

Bedoeling is: een bouwfonds te vormen in dit jubeleumjaar tot het oprichten van een grote concertzaal bij de studio's en tot het aanbrengen van de nieuwste technische middelen, waaraan een moderne oproep behoefte heeft.

M.a.w. de K.R.O. zou gaarne het complex van zijn studio's geheel afmaken door aan te vullen, wat thans nog ontbreekt en noodzakelijk is om vooraan te staan met zijn uitzendingen en volkomen toegerust te zijn tot het bereiken van zijn idealen.

De commissie beveelt dit streven van de K. R. O. in de welwillendheid van de luisteraars aan en jhr. mr. Ch. J. M. Ruys de Beerenbrouck verklaart zich bereid eventuele giften te ontvangen aan zijn adres: Laan Copes van Cattenburgh 27, 's-Gravenhage, gironummer 7788.

Het zinken van de „Brion" in het Panamakanaal.

Onderzoek door de Raad voor de Scheepvaart.

De Raad voor de Scheepvaart heeft 16 Januari onder leiding van prof. mr. B. M. Taverne een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van de scheepsramp, overkomen aan het 760 bruto register ton metende s.s. „Brion" van de Kon. Ned. Stoomboot Mij., welk schip op 21 Januari van het vorige jaar in het Panamakanaal is gezonken.

Er was voor dit onderzoek veel belangstelling uit scheepvaart en scheepvaart-technische kringen.

Verklaring van de kapitein.

Eerst werd gehoord de kapitein, de heer W. M. H. Rohling, die verklaarde dat op 2 Januari 1934 de „Brion" van Buenaventura was vertrokken. De diepgang bedroeg vóór 38.9; achter 36.5; het schip lag dus 2 decimeter in de kop. Te Balbao was de loods aan boord gekomen. De reis had een gewoon verloop. De „Brion" was een rank schip, zoals ook andere schepen van dit type. Klachten over te grote rankheid heeft getuige nooit gehad. De lading bestond uit cacao, koffie en ivoorresten; de grootste lading, welke getuige ooit met de „Brion" had vervoerd. Het schip lag echter nog niet tot zijn merk. Te ongeveer half twee 's middags lag de „Brion" bij de laatste sluis van het kanaal, waar geschut moest worden.

Des morgens te kwart over tien was order gegeven tot het laten oplopen van de voorpiektank.

De voorzitter: Die voorpiektank speelt een belangrijke rol in deze zaak. Had U geen bezwaar tegen het laten oplopen van die tank?"

Getuige: „Neen."

De voorzitter: „Vast staat dat men 3 uur gepompt heeft; 'k geloof dat er te veel water gepompt is. Te een uur liep de tank al over!"

Getuige deelde verder mede dat de „Brion" plotseling scheef over bakboord ging. Men begreep de oorzaak niet; terwijl getuige er met de officieren over praatte, werd de slagzij steeds groter, zodat het nodig was maatregelen te nemen. De stuurman riep het volk bijeen, waarna getracht werd aan bakboordzijde de spuigaten dicht te maken en de lading gedeeltelijk verwerkt werd. Het schip helde zó zwaar dat uit de machinekamer gewaarschuwd werd dat de toestand daar gevaarlijk was. Het schip is later tegen de wal gegleden en daar een tijd blijven zitten.

Geen scheepsraad gehouden.

Voorzitter: „U bent, toen de slagzij optrad, niet gauw naar de brug gegaan. Ik heb in de stukken herhaaldelijk verklaringen gelezen, als: „Waar is de kapitein, waar is de kapitein?"

Getuige: „Voor ik naar de brug ging, heb ik op het dek over de toestand gesproken."

Voorzitter: „Er is ook geen scheepsraad gehouden."

Kapitein: „We hebben de zaak wel onder elkaar besproken."

Voorzitter: „Maar dat is nog geen scheepsraad!"

Getuige deelde verder mede dat, toen het schip geheel scheef lag, de bemanning van boord is gegaan met behulp van in de nabijheid zijnde bootjes. Ook getuige is met een boot naar de wal gegaan om met de agent van de maatschappij te telefoneren. Een kwartier later zag men dat de „Brion" van de wal was afgeraakt en op een paar honderd meter daarvan verwijderd, weer nagenoeg recht lag. Wel lag de kop zeer diep. Getuige is toen met enige opvarenden, o.w. stuurman en machinist, enige matrozen en een paar stokers, weer naar boord gegaan, waar bij onderzoek bleek, dat de vooronderruimen geheel waren volgelopen. De pogingen tot het dichten van de spuigaten waren niet gelukt. De machine bleek nog te werken. De pompen werden aangezet, waarna de „Brion" met langzaam werkende machine met haar neus tegen de wal is gezet. Een kwartier later zakte het schip, waarin het water met grote kracht naar binnen stroomde, weer geheel scheef. Korte tijd later is het geheel weggezonken.

Getuige en de anderen die aan boord waren, hadden het schip nog zonder gevaar kunnen verlaten. De „Brion" ligt thans nog op dezelfde plaats. De oorzaak van het gebeurde is getuige een raadsel.

Een der leden van de Raad zei, dat het hem onbegrijpelijk voorkwam, dat in omstandigheden als de onderhavige een schip als de „Brion" in kalm weer is gezonken. Hij keurde het af, dat niet tevoren maatregelen zijn genomen om bij een dergelijke diepgang de spuigaten te dichten.

„Er is die Zondag toch geen fuifje aan boord geweest?" vroeg dit lid, om vervolgens met de kapitein verschillende technische kwesties na te gaan, o.a. het volmaken van de voor het voedingswater bestemde voorpiek tank, die een inhoud had van 32 ton. Het lid zeide, niet te begrijpen, waarom dit niet, evenals met de achterpiektank, geschied was met de dekwasslang.

Getuige zeide niet gezien te hebben, dat deze tank vol was en overvloeide. Kort nadat deze tank vol was, is het schip scheef gevallen.

De oorzaak van de slagzij.

De eerste stuurman G. W. Janssen, die vervolgens gehoord werd, zeide niet geweten te hebben, dat in het Panamakanaal de voorpiektank was gevuld. Wel wist hij, dat tank 5 gevuld was; deze in het achterschip liggende tank had men laten oplopen voor de „Brion" het Panamakanaal inging. Na afloop van de lunch was getuige, evenals de kapitein even voor hem naar het dek gegaan. De geringe helling van het schip, welke hij waarnam, verontrustte hem niet; wel was dit het geval toen de slagzij in snel tempo groter werd. Alle maatregelen, die genomen zijn, waren vooraf met de kapitein besproken. Naar getuige's mening was de slagzij veroorzaakt, doordat een schot in de voorpiek kan zijn gebroken en het water, dat werd ingepompt, in het schip liep.

Ook deze getuige werd door den voorzitter erop gewezen, dat er drie uren achtereen gepompt is. De pomp had een capaciteit van 40 ton per uur. Volgens verklaring van den kapitein heeft zij niet op volle kracht gewerkt.

Getuige deelde tenslotte, desgevraagd, mede, dat de luiken niet waren geschalmd.

J. Verkruissen, derde stuurman, was op de brug, toen hij de eerste slagzij constateerde. Wat de oorzaak kon zijn, begreep getuige niet. Met het oplopen van de voorpiektank heeft getuige niets te maken gehad, wel weet hij, dat de timmerman en de bootjongen getracht hebben, in het sparedek de spuigaten te dichten. Toen de slagzij groter werd, zijn de spuigaten onder water gekomen, waardoor het water naar binnen stroomde. Hoe die slagzij ontstaan kan zijn, kan getuige niet verklaren. Wel heeft hij gezien, dat de bak nat was van overstromend water. Varende in het kanaal, komt het voor, dat hij alleen op de brug staat.

De kapitein: „Alleen als wij aan tafel zijn, anders ben ik zelf ook op brug."

Machinekamerpersoneel gehoord.

De eerste machinist G. A. Korrelboom was de volgende getuige. Over het optreden van de eerste helling kon getuige geen oorzaak bedenken. Zo lang de zaak in de machinekamer functionneert, heeft getuige, die 2½ jaar op de „Brion" is geweest, met de navigatie — zoals hij zeide — niets te maken. Op getuiges advies heeft men met de circulatiepomp de voorpiektank laten vollopen. Kwart over tien 's morgens is met het pompen begonnen, tegen enen kreeg hij bericht, dat de tank overliep, hetgeen getuige, wat de tijdsduur van het pompen betreft, normaal achtte. Het lijkt getuige onwaarschijnlijk, dat de voorpiektank iets met de helling uitstaande heeft gehad. Toen het schip scheef was gevallen, heeft getuige de pomp op de vullings gezet en geen water gekregen.

Voorzitter: „Dat klopt niet met de verklaring van de kapitein, dat er voor wel water in de vulling stond."

Het in den beginne scheef gaan van de „Brion", dat getuige opmerkte toen hij van de lunch kwam, had hem niet verontrust, omdat het schip juist door een bocht ging en hij veronderstelde, dat dit de oorzaak was. Als de pijp onder het pompen gesprongen zou zijn, zou volgens getuige, hieruit het scheef vallen kunnen worden verklaard.

L. J. Engelse, tweede machinist en F. Meulenbelt, derde machinist, de laatste twee getuigen, konden geen verklaringen afleggen, die enig nieuw licht op de zaak wierpen.

Scherp oordeel van de inspecteur-generaal.

De inspecteur-generaal voor de scheepvaart, de heer C. Fock, zeide, dat deze ramp veler aandacht heeft getrokken, doordat er geen sprake is geweest van ongunstige omstandigheden. Toch kreeg het schip in het rustige kanaal slagzij, die snel toenam en met het zinken van de „Brion" is geëindigd.

Zo'n ernstige ramp kan veroorzaakt worden door ernstige averij of doordat fouten zijn gemaakt of maatregelen zijn verzuimd. Van averij is niets gebleken. Een dergelijk ongeval als met de „Brion" in het Panamakanaal is geschied, mag niet kunnen voorkomen. Het kan alleen plaats hebben tengevolge van zorgeloosheid, onoplettendheid en gebrek aan doorzicht.

De belasting van het schip is ongewoon geweest, hetgeen spr. nader toelichtte. Spr.'s indruk is, dat, toen het schip de eerste maal werd verlaten, de kansen op behoud, door de grote hoeveelheid water, die binnen boord was gekomen en nog steeds binnenstroomde, zeer gering waren, en dat, nadat men weder aan boord was gegaan, de toestand zoo precair en labiel was, dat de kans op redding van het schip uiterst klein was.

Het is echter zo goed als zeker, dat, indien men met het oog op de abnormale diepgang vóór, die in het kanaal van Panama nog vermeerderde, de spuigaten tijdelijk met een prop had afgesloten, deze ramp niet zou zijn geschied. Bovendien zou, indien de open spuigaten onder voortdurend toezicht waren gehouden, het binnenkomen van het water dadelijk zijn opgemerkt en hadden maatregelen genomen kunnen worden, waardoor de ramp ware voorkomen.

Alles bij elkaar genomen, komt de inspecteur-generaal tot de conclusie, dat niet te vergeven onoplettendheden en gebrek aan doorzicht oorzaak zijn geweest, dat het water in het shelterdek kon komen door de spuigaten, terwijl gebrek aan leiding en doortastend optreden in korte tijd deze omstandigheden deden uitgroeien tot een niet te keren ramp voor het schip, een ramp, die niet had mogen voorkomen.

De zitting, die vier uren had geduurd, is hierna gesloten. De Raad zal later uitspraak doen.

De lijdensweg van een moeder.

De lijdensweg van een Moeder.

In de Maasbode schrijft Diny K. W.:

De Parijse boulevardkranten staan als gewoonlijk vol met foto's van moordenaars en kopstukken van schandalen en dievenbenden. Met dikke, vette letters worden hun namen er onder vermeld en met dezelfde oogopslag waarmee de argeloze lezer die leest, ziet hij ook de reden, waarom de betrokkenen de eer van de eerste pagina genieten, een eer, die meestal heel twijfelachtig is.

Tussen al die sensatieberichten en foto's in, een regel of twintig over het proces van Hauptmann, den vermoedelijken ontvoerder van baby Lindbergh.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 24 Febr. — 2 Maart 1935.

S.s.	Aank. Van	Vertr. Naar
Volendam	24 New York	24 Cristobal
Evangeline	24 New York	24 Cristobal
Van Rensselaer	24 New York via Haiti	24 Amsterdam via Venezuela & Suriname
Lara	24 Maracaibo	24 New York
Reliance	25 New York	25 Cristobal
Lafayette	25 New York	25 Cristobal
Oranje-Nassau	25 Amsterdam via Suriname & Venezuela	25 New York via Haiti
El Libertador	25 Maracaibo, Aruba	25 Aruba, Maracaibo
Phoenicia	25 P. Barrios	25 Hamburg
Alemania	— Curaçao	25 Maracaibo
Baralt	26 St. Kitts, St. Eustatius, Saba,St.Martin,Bonaire	— Curaçao
Flandre	26 Le Havre	26 Cristobal
Akaroa	26 New Zeeland, Cristobal	27 Southampton
Crynssen	27 Amsterdam	27 P. Limon
Midas	27 San Domingo	28 Atl. Col, Haiti,S. Dom.
Atlas	27 Haiti	28 S. Domingo, Haiti
Kungsholm	28 New York	28 Cristobal
Luna	28 New York	28 Aruba, Maracaibo
El Libertador	28 Maracaibo, Aruba	28 Aruba, Maracaibo
Simon Bolivar	28 P. Limon	28 Amsterdam, Hamburg
Musician	28 Liverpool	28 Cristobal
	Maart	Maart
Flora	1 Maracaibo	1 New York via P. Cabello
Bodegraven	2 Cristobal	2 L'pool, R'dam, A'dam, H'burg
Baralt	— Curaçao	2 Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts.

Geen enkele vrouw, hoe weinig belust op sensatienieuws, of ze overigens ook zijn mag, — maar het is ongelooflijk hoeveel brave degelijke huismoeders, die geen kip zouden kwaad doen, zich aan sensatienieuwtjes vergasten — slaat het bericht over het ontvoeren van Lindbergh's kind over.

In het begin van het proces, toen de beroemde vliegenier en zijn vrouw moesten getuigen, stond een foto van beiden in de krant. Wat waren beide veranderd. Geen spoor meer van het jongensachtige was in Lindberghs uiterlijk overgebleven; van het jongensachtige, waarmee hij na zijn Oceaanvlucht aller harten veroverde.

En Agnes Lindbergh? Het gezichtje strak getrokken als in eeuwige pijn en met dat zielig eenzame in heel haar wezen, dat gelukkig slechts aan enkele vrouwen eigen is. Hetzelfde eenzame wat ik maar bij één vrouw heb gezien, bij madame Daudet, en dat alleen moeders schijnen te krijgen, die niet weten na welk lijden en op welke wijze haar kind de dood vond.

Anna Lindbergh was nooit een schoonheid en werd als jong meisje altijd in de schaduw gesteld door haar zuster. Toen Lindbergh na zijn Oceaantocht Mexico bezocht, waar haar vader gezant was, zat hij aan het diner, dat tot zijn eer werd gegeven, tussen de beide dochters des huizes in. De ene, mooi, levendig en geestig, nam gedurende het gehele diner de aandacht van den vliegenier in beslag. Eerst bij het dessert schoot het hem te binnen, dat hij heel onbeleefd handelde door geen woord met de andere dochter te wisselen en hij wendde zich tot haar met de vrij onhandige vraag: „U bent ook een dochter van den gezant?" Waarop ze antwoordde door met een schijnbaar onnozel gezichtje te vragen: „En U, U vliegt, geloof ik?"

Achter haar ernstig, niet veel zeggend en in ieder geval onopvallend uiterlijk verborg ze een helder verstand en een hartelijk eenvoudig gemoed. Haar rake spitse gezegden vermaakten de vrienden van haar vader, die het er allen over eens waren, dat ze veel interessanter was dan haar zuster, die haar toch volkomen overvleugelde.

Juist misschien door zijn eenvoud zag Lindbergh dit dadelijk in en de idylle, die volgde en met een huwelijk eindigde, is allen bekend. Nu bij het proces Hauptmann wordt weer lang en breed over Lindbergh gesproken, maar slechts weinig bladen schenken aandacht aan zijn vrouw, aan het jonge moedertje, die zulke ondraaglijke angst heeft uitgestaan, voordat ze over de dood van haar kind zekerheid had.

Den 1en Maart 1932 had mevrouw Lindbergh 's morgens nog met haar zoontje gespeeld, ze had er zich over verheugd, dat zijn verkoudheid beterende was en 's middags had ze hem in zijn bedje gelegd en aan de zorgen van de nurse toevertrouwd. Ze was haar dagelijkse wandeling met haar man gaan maken. Die wandeling moet wel in haar geheugen gegrift staan, want het is de laatste onbezorgde tocht geweest, die ze in haar leven maakte. 's Avonds kwam de nurse de kamer binnen stormen en bracht met moeite uit: „het kind is niet meer in zijn kamer!"

De wanhoop der moeder laat zich indenken en in die eerste dagen, toen heel de wereld haar angst meeleefde heeft ze stellig gedacht, dat ze zich nooit ellendiger zou voelen dan op dat moment.

En toch die angst bleef, dagen en dagen, soms een ogenblik plaats makend voor een dolle vreugde en hoop, die toch weer dadelijk werd weggeslagen. Dat het arme vrouwtje die dagen is doorgekomen is wel een bewijs van de onuitroeibare energie van de vrouw.

Gedurende de onderhandelingen, gedurende de afschuwelijke comedie van het kerkhof van Broux, waar het kind aan den vader zou worden teruggegeven, dwong mevrouw Lindbergh aller bewondering af door haar moed en door haar zwijgen, dat meer zei dan tranen en snikken hadden kunnen doen.

Maar nog kwam aan haar lijden geen eind en ondanks alles bleef ze tegen beter in de hoop koesteren, dat haar kind levend zou worden teruggevonden. Tot dagen later dat lijkje van het kind op korte afstand van haar huis werd gevonden.

En of dat alles nog niet genoeg was, kwam nu het proces, dat haar al die bijzonderheden, die ze wel altijd in zich wist, maar steeds uit haar denken duwde, weer voor ogen bracht. En de stem van den rechter dwong haar alle bijzonderheden weer opnieuw door te lezen.

Toen de rechter haar vroeg, wat ze die dag van de ontvoering had gedaan, moest het moedertje opnieuw vertellen, hoe ze die dag had doorgebracht, ze moest de speelkamer en het speelgoed van het kind beschrijven en iedere zin stootte ze met meer moeite uit. Haar gezichtje trok hoe langer hoe smaller, tot de rechter de vonst van het lijkje beschreef, en ze nog de kracht had „ja" te zeggen voor ze in elkaar zakte.

Het lijden van die moeder heeft ons wel heel sterk getroffen en zal ons ongetwijfeld nog lang bijblijven.

Heidendom in Duitsland

Ieder jaar wordt in Duitsland een boerenkalender uitgegeven.

Voor 1935 nu heeft de Reichsnährstand gemeend, in de geest van het moderne Duitsland, er een echt heidens boekje van te moeten maken.

In boerengezinnen heeft de kalender steeds een rol van betekenis gespeeld, welke hier niet omschreven hoeft te worden. De boekjes plegen van de christelijke geest gedrenkt te zijn, maar wijl deze onverenigbaar is met de honderdprocents heidense geest van den rijksboerenleider en rijksminister Darré, heeft men nu een nieuwe wind door de kalender heen laten waaien. Stond vroeger naast elke datum de naam van den heilige genoemd, welks gedachtenis de Kerk op die dag in het bijzonder vierde, dan is aan dat gebruik nu een einde gemaakt. Werden in de vroegere boerenkalenders data gereleveerd, waaraan zich bijzondere herinneringen uit het christelijk verleden knoopten, dan is daarvoor in de Reichsnährstandkalender geen plaats meer.

Daarentegen heeft men nu aan elke maand een rubriek toegevoegd, waarin oude zeden en gebruiken behandeld en geschiedkundige data gereleveerd worden, hetgeen op zich zelf beschouwd een zeer loffelijke nieuwigheid is. Het hangt er echter maar van af hoe ze gehanteerd wordt.

Voor de maand April krijgen de leden van den Reichnährstand b.v. het volgende punt ter overweging op hun tafel gelegd. „Goede Vrijdag. Herinnering aan de 4500 door Karel den Slachter vermoorde Saksen en aan de negen millioen overige vermoorde, doodgefolterde en levend verbrande strijders voor het recht, geloofshelden, ketters en heksen".

Na lezing van deze zin zal men zich gelukkig prijzen, dat de Reichsnährstandkalender de grote christelijke feestdagen met rust laat en er geen woord aan verspilt. Er wordt in het boekske niet eens vermeld, op welke datum Paschen of Pinksteren vallen. Maar in de rubriek aan oude zeden en gewoonten gewijd, wordt, à propos van Paschen, toch het feest van Ostara gereleveerd, van de Zonnenopgang in het Oosten, van de Lente. En om geen vertalingsflaters te maken, springen we hier even in de taal der Duitsers over, welke verzocht worden zich bij het Ostarafeest te herinneren aan het „prietschen und stiepen mit Stecklingsruten, der Lebensrute, zum Wecken und Segnen des Lebens, Osterwasser, und Taubaden, Osterball und Sonnensprünge (Monatsprünge) und Kuckucksruf, Osteräpfel, Osterhase und Ostereier."

Met Pinksteren weet de voorhistorische richting helemaal geen raad en daarom zwijgt ze er over, zij het dan, dat in de rubriek van de betreffende maand even over het uitdrijven, verdrinken of verbranden van den „Pfingstquack" gesproken wordt.

Bij de Kerstnacht wordt opgetekend (we houden ons veiligheidhalve maar weer aan de Duitse tekst): Baldurs Licht-geburt in der Gönnacht und Mutternacht (Modranight) und Besuch des (weiblichen) Jul- (Christ) Kindchens; Lichterschmuck (Sternenabbild, Sonnengeburt), Gabenbaum (Gabenstapel-Pyramide) mit Aepfel, Nüssen, Gebildbroten, Stern auf der Kugelspitze (Capella) Ziegenstern auf Walhallas Dach, der Irminsul oder Yggdrasil mit der Milch oder Irmin-Iringstrasse, Julklotz, Julgabe (Julplapp).

Dit is een hele mond vol, zullen de boeren zeggen, en het inslikken van alles, wat tussen haakjes staat, zal hun nog wel wat moeite kosten. Zij zullen het gevoel krijgen, alsof in het Derde Rijk artfremd Latijn gesproken wordt.

Driekoningen is in de nieuwe kalender Drei Asentag geworden. Aschwoensdag Ascher Wodanstag. Palmzondag Jugendweihe. Hemelvaartsdag Donars-Hammer Heimolung. Petrus en Paulus is Titiusfest der Halbjahresscheide.

De vaderlandse geschiedenis krijgt in dit pittoreske boekwerk natuurlijk ook een beurt. Vroeger, zo heet het ongeveer, hadden de Germanen hun adat, dien ze Odal noemden. Maar toen kwam het Romeins-kanonieke oftewel het christelijk recht en maakte van de erfhofsteden privébezit onder invoering van feudalisme. Met de bekering van de Merovingerkoning Clovis in 496, begon de ellende en deze werd ten slotte bekroond, toen Karel de Slachter het Heilig Roomse Rijk Deutscher Nation oprichtte. In 800 bereikte hij het hoogtepunt van zijn macht, maar het onrecht en de ellende, welke hij stichtte, werden in 1933 door de uitvaardiging van de wet op de erfboerderijen beëindigd.

Daar Rosenberg voor een paar maanden de Stedinger-affaire weer uit de vergetelheid opgegraven heeft om er een stormram in de richting van de Kerk uit te maken, mag deze natuurlijk niet in de kalender ontbreken. „Eens bezaten onze voorvaderen een hoge, bloeiende cultuur, die gedragen werd door een gezond en sterk ras, door een diep geloof en een oude adat. Maar toen kwam vanuit de Middellandse Zee-streken een nieuwe leer het land binnen. Zij kwam gesteund op het zwaard en zij besloot alles tot schande te maken, wat voorheen heilig was. Het recht werd verkracht, het geloof verwoest, het ras bedorven, — dat was het beeld, dat Duitsland na enige eeuwen bood."

En na deze aanloop heet het dan verder: „Paus Gregorius IX vaardigde een banbul tegen de Stedingers uit. De kruistocht, welke tegen hem gepredikt werd, hield aflaat van alle zonden in (het staat er werkelijk zo), zegde de deelnemers alle gemaakten buit toe en beval hun alle Stedingers, man en vrouw, kind en grijsaard uit te roeien en te doden. Van alle spreekstoelen in Duitsland werd tot de kruistocht opgeroepen en de Dominicanen, die „Hunde des Herrn" overstroomden het ganse land om te prediken en te ronselen. Alle uitschot pakte zich vol wellust en gierig naar buit te zamen Tegen zulk een macht was het Stedinger-boerenleger niet opgewassen. In 1233 verloor het de Oostelijke delen van het Weserbroek en, getrouw aan hun consignes, vernietigden de kruisvaarders al, wat de slag overleefd had. Duizenden vrouwen en kinderen ondergingen de vlammendood. En toen de avond over het broekland zonk, was de aarde met boerenbloed gedrenkt; geen lid van het Stedingervolk was nog in leven. In duizendtallen lagen hun lijken over de bloedige bodem verspreid, maar op de Weserdijken stonden de Dominicanermonniken met het kruis der christelijke naastenliefde in de hand en in heel Duitsland luidden de klokken."

Deze ongeschiedkundige ontboezeming is ook geïllustreerd. De kalender bevat prentjes van monniken, die biddend en zingend langs een weg trekken, welke met dode boeren bezaaid is. Monniken innen de penningen van het tribuut en laten het, in volle zakken verpakt, wegvoeren.

Dit is wel voldoende om de geest van zekere „mensen en machten" te schilderen, die bezig zijn een strijd tegen 't Christendom in Duitsland te ontketenen.

Een goede kijk.

Voor enige jaren werd er te Aken een volksmissie gehouden. De opkomst van de gelovigen kon bevredigend genoemd worden en ook de resultaten waren niet slecht.

Natuurlijk waren er ook, die met de hele missie niets te doen wilden hebben en zich van alles afzijdig hielden. Onder deze laatsten bevond zich ook een zeker echtpaar, dat hardnekkig bleef weigeren om ook maar één enkele oefening mee te maken. Goede vrienden wilden de vrouw althans overhalen haar voornemen in de steek te laten en mee te gaan naar de kerk. Ze dachten: als de vrouw maar gaat, zal misschien ook de man nog wel volgen.

Maar daar kwam niets van in. De vrouw was met geen mogelijkheid tot andere gedachten te brengen, vrienden en buren mochten praten zo mooi als ze maar wilden. Haar besluit stond onherroepelijk vast. Erg kerks was ze wel nooit geweest, maar sedert een maand of drie had ze definitief met alle godsdienst gebroken. Ze was n.l. tot de overtuiging gekomen, dat er toch geen God bestond; en wat voor nut kon het dan hebben om naar de kerk te gaan?

De manier, waarop ze tot deze overtuiging was gekomen, was een min of meer eigenaardige en verdient beslist een nadere beschouwing.

Als er wel een God bestond, zo was haar redenering, een God, die wijs is en verstandig en rechtvaardig, dan had Hij nooit kunnen toelaten, dat boosdoeners haar mans werkbroek, die ze Zaterdagsavonds uitgewassen en des nachts buiten te drogen had laten hanhangen, zouden gestolen hebben.

Redeneer daar nu maar eens tegen.

Het goede mens had zeker gewild, dat God haar 's avonds te voren een engel had gestuurd met de boodschap: „Vrouw X., denk er wel aan, de was binnen te halen, anders wordt ze gestolen."

Ze scheen zich God voor te stellen als een soort nachtwaker of een agent van de veiligheidsdienst.

Hoe het ook moge zijn, in ieder geval toonde ze op het verheven wezen van God helemaal geen goede kijk te hebben. Alles natuurlijk in de veronderstelling, dat haar gezegde werkelijk gemeend en niet een pure uitvlucht was. En ook dit is zeker, dat de werkbroek van haar man gestolen werd, was voor een groot deel haar eigen domme schuld.

Nu veronderstel ik, dat de meeste lezers het wel met me eens zullen zijn, dat die vrouw de indruk maakt, van niet tot de slimsten te behoren.

Toch komt een dergelijke redenering meer voor dan men oppervlakkig wel zou denken al is het dan ook in andere vorm en niet naar aanleiding van een gestolen werkmansbroek.

Meermalen kan men over God horen redeneren in dezelfde geest als bovengenoemde vrouw deed.

„Als er een liefdevolle God is, waarom laat Hij dan toe dat er een oorlog ontstaat, die zoveel mensenlevens kost en zo talrijke huisgezinnen ongelukkig maakt?"

In de grond van de zaak dezelfde moeilijkheid.

Maar God gebiedt de mensen elkander lief te hebben. Als allen dat werkelijk doen en dus ook wat van elkander weten te verdragen, dan ontstaat er geen oorlog. Doen ze dat niet, wordt Gods gebod versmaad, dan straft het kwaad zich zelf, met het gevolg, dat de goeden met de slechten moeten lijden.

Maar daaruit o.a. volgt juist de noodzakelijkheid van een eeuwige vergelding, waarbij God de goeden loont voor hun werken en het geduldig gedragen leed, terwijl de slechten hun verdiende straf niet zullen ontgaan.

Bovendien zou het nauwelijks een godsdienst genoemd kunnen worden waar men God enkel en alleen diende in de hoop, het hier op de wereld zo goed mogelijk te hebben.

We mogen gerust op een redelijke wijze naar stoffelijke welstand streven, doch we mogen hierbij nooit uit het oog verliezen, dat we tenslotte voor iets hogers bestemd zijn en nimmer mogen we de godsdienst gaan beschouwen als een soort verzekering tegen ongelukken.

Een beest is tevreden met goed voer en warme stal. De strevingen van het redelijk schepsel gaan daar verre bovenuit.

Christus, het Woord, is vlees geworden, niet om te zorgen dat de mensen het hier op de wereld beter zouden krijgen, maar om de allereerste plaats om te bewerken, dat de mensen zelf beter zouden worden. Daarom stelt de God-mens aan allen de gewichtige vraag: „Wat baat het de mens, zo hij ook de hele wereld zou winnen, maar daarbij schade lijden aan zijn ziel?"

De Kerk is door Christus belast om de door Hem begonnen arbeid voort te zetten. Haar taak is daarom ook op de eerste plaats een geestelijke en het lidmaatschap van die Kerk is nooit een waarborg tegen materiële ongelukken of een onderpand van stoffelijk welvaart.

Zij, die dat in de godsdienst zien, geven blijk, daarop geen goede kijk te hebben.

Dr. I. O.

Satyre en humor.

WAT WEET GE VAN DUITSLAND?

Verrassende antwoorden op een rondvraag.

Het Franse weekblad „Vu" heeft een aantal vragen over Duitsland gesteld aan een tiental personen, die beschouwd kunnen worden als vertegenwoordigers van een doorsnee Fransman.

Die personen waren: 1 Een kapper. 2 Een manicure (dame die de handen van andere dames verzorgt). 3 Een kellner. 4. Een vuilnisman. 5 Een taxichauffeur. 6 Een metselaar. 7 Een vrouwelijke bediende van een modemagazijn. 8 Een jong meisje van goede huize. 9 Een portier van een ministerie. 10 Een huisschilder.

De eerste vraag luidde: Wie is Hitler?

De antwoorden luidden, in de volgorde:

1 Van Hongaarse afkomst. Een volksjongen; 2 Een volksjongen van Russische afkomst; 3 Oostenrijker. Men hielp hem aan het bewind als stroman voor de Hohenzollerns; 4 Tsjecho-Slowaak. Gewezen huisschilder, heeft te Straatsburg gewerkt; 5 Oostenrijker; 6 Oostenrijker. Schilder; 7 Metselaar. Oostenrijker; 8 Dictator van Duitsland. Van semitische herkomst; 9 Oostenrijker. Volksjongen; 10 Een verfridder, zoals wij.

Tweede vraag: Wat is het nationaal-socialisme?

1 Ik weet het niet; 2 geen antwoord; 3 de beste politiek, want zij schakelt de partijen uit; 4 geen idee; 5 een soort van Duits fascisme; 6 ik zou het niet weten te zeggen, de andersdenkenden worden buitengewipt; 7 iedereen gelijk; 8 een leer die Hitler in het hoofd der Duitsers gepompt heeft; 9 en 10 geen antwoord.

Opmerkelijk zijn de eensgezinde antwoorden op de vraag: Wil Duitsland vrede?

1 Het wil zeker wraak; 2 ik geloof dat zij ons weer te lijf willen; 3 Duitsland wil weerwraak; 4 het zou wel kunnen dat zij ons weer aanranden voor Elzas-Lotharingen; 5 ik ben overtuigd van het tegenovergestelde; 6 de oudstrijders misschien; de jongeren niet; 7 men beweert het, maar ik geloof het niet; 8 neen; 9 het is niet officieel; 10 ik geloof niet, dat zij weer willen beginnen, zij hebben er „een lepel van binnen", zoals wij.

Verbijsterend zijn de antwoorden op de vraag: Wat verstaat men door het Derde Rijk?

1 geen antwoord; 2 en 3 idem; 4 dit is de derde Republiek; 5. niets; 6 dit is hun derde Republiek; 7 ik weet er niets van; 8 de derde Republiek; 9 het derde Rijk; 10 niets.

Niet minder verbluffend wordt er geantwoord, waar het er om gaat te zeggen wie Goering en Goebbels zijn.

1 Geen antwoord; 2 nooit van gehoord; 3 mannen van de militaire partij; 4 kerels van de andere partij dan de hitleriaanse partij; 5 niets; 6 de rechterarmen van Hitler (sic! Red.); 7 vijanden van Hitler; 8 Goering is de luitenant van Hitler, Goebbels een van zijn vijanden; 9 nooit hun naam gezien; 10 ik heb hun naam gezien. Is Goering ook een schilder?

Over de rijksweer lopen de gedachten nog ellendiger in de war:

1 Een politieleger; 2 ik weet het niet juist; 3 de grondslag van het hitlerisme; 4 het Duitse leger; 5 een Duits politiekorps; 6 het Duits leger; 7 de Kamer voor Volksvertegenwoordigers; 8 de Duitse Bank; 9 een politiemachine; 10 dit waren de soldaten van Hindenburg.

Van Hindenburg gesproken konden de meesten „geïnterviewden" den vragensteller al niet veel beter thuis brengen.

1 De oude maarschalk, de Duitse Lebrun; 2 het is de maarschalk, hij heeft niet veel meer uitgericht sedert de oorlog; 3 een groot militair, hij heeft geen enkele burgerlijke functie bekleed; 4 maarschalk gedurende de oorlog, is ook president van iets geweest; 5 maarschalk, Rijkspresident; 6 de Duitse president, overleden; 7 hij was zooals Foch, president van Duitsland; 8 Duits generaal, hij zat in de regering; 9 de gewezen president, hij was niet in de oorlog; 10 ik weet niet wat hij na de oorlog verricht heeft, ik heb hem steeds als soldaat gekend.

Over Krupp is de doorsnee-Fransman een beetje beter ingelicht:

1 Het hoofd van de beruchte kanonnengieterijen, heeft zo pas ontslag genomen; 2 niets; 3 de Duitse Creusot, heeft zo pas ontslag genomen; 4 niets; 5 de Duitse Schneider; 6 de Duitse Creusot. Hij moet nauwe betrekkingen onderhouden met de Schneider's en de Wendel's; 7 nooit van gehoord; 8 kanonnenfabrikant; 9 de Duitse Schneider; 10 't is de Franse Schneider.

Men kan hierbij even met de antwoorden lachen, maar bijster fraai is 't resultaat niet.

Voor de zekerheid.

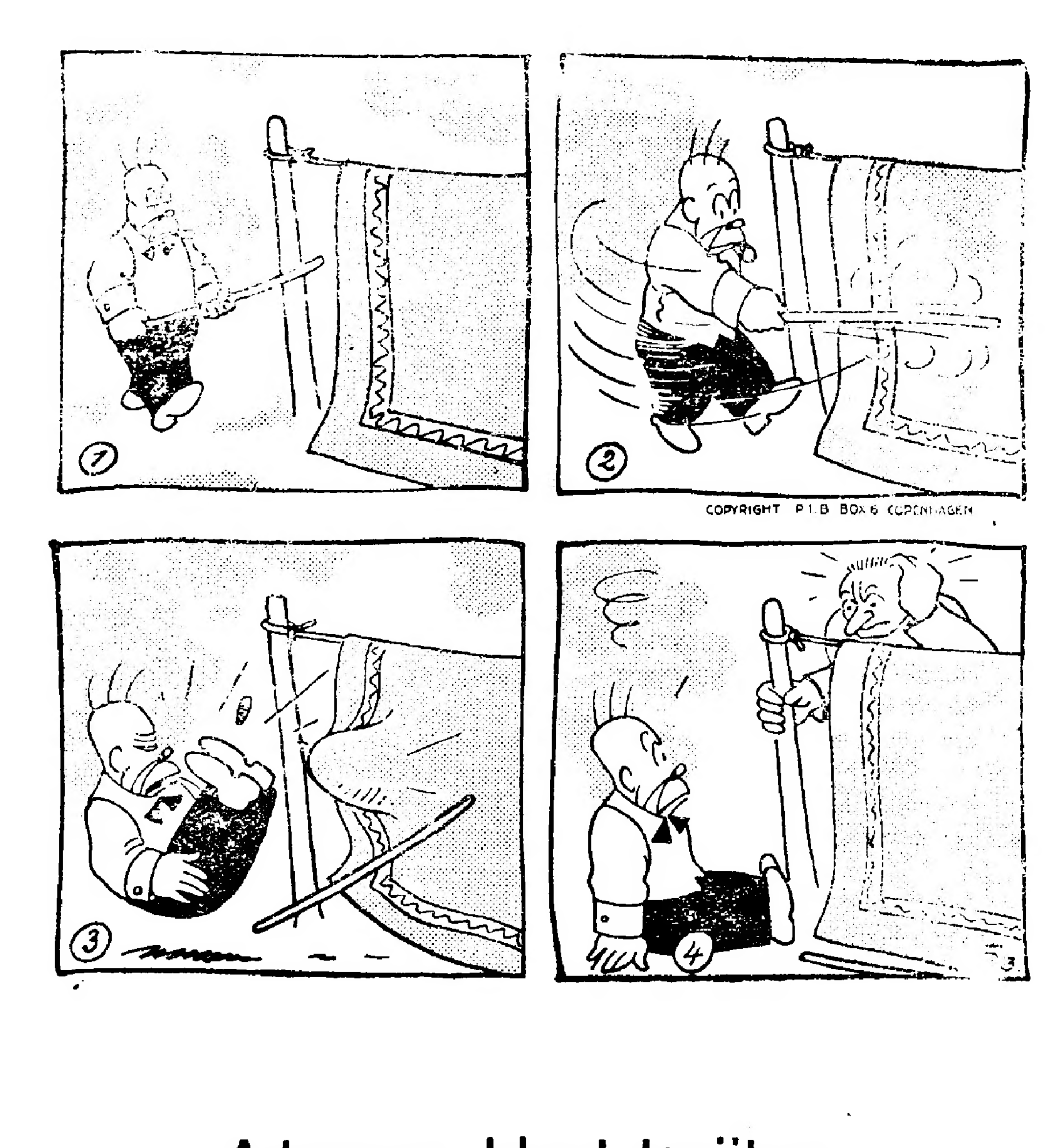
Kapitein: „Waarom draagt u nachtkleren van een vrouw?"

Passagier: „Voor de zekerheid, kapitein, men heeft mij verteld dat bij een schipbreuk vrouwen en kinderen altijd voorgaan."

Echtelijke ruzie.

Man: „Jij moet ook altijd het laatste woord hebben..."

Vrouw: „Hoe kon ik nou weten, wanneer jij niets meer zegt."

Adamson klopt tapijten.